Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II Nr. 105
Vineri 29 aprilie 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Trăiască 1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, ziua frăției celor ce muncesc din toate țările!

1 Mai — Ziua frăției oamenilor muncii de pretutindeni

In fiecare an, în miezul primăverii — la 1 Mai — cînd natura îmbracă frumosul vestmînt al florilor și verdeții, cînd pretutindeni se simte bucuria înnoirii, oamenii muncii din întreaga lume sărbătoresc ziua solidarității lor internaționale, ziua frăției muncitorilor din toate țările. In ziua de 1 Mai muncitorii își manifestă cu și mai multă tărie hotărîrea lor neclintită de a lupta pentru ca nicăieri în lume să nu mai existe asuprire și mizerie, foame și umilință, pentru ca pretutindeni să triumfe pacea și prietenia între popoare.

Au trecut 66 de ani de cînd muncitorii au ales anume ziua de 1 Mai pentru a vesti sus și tare întregii lumi că ei sînt aceia care aduc omenirii primăvara și eliberarea din robia capitalistă. De atunci încoace, întîiul Mai al fiecărui an a găsit frontul muncitorilor de pe întreg pămîntul tot mai unit și mai puternic, cu un bilanț tot mai bogat în realizări.

Bilanțul victoriilor cu care popoarele din lumea socialistă întîmpină ziua de 1 Mai este deosebit de bogat. Lumea întreagă privește cu adîncă admirație succesele oamenilor sovietici, care, sub înțeleapta conducere a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, făuresc visul de veacuri al omenirii — comunismul.

Uriașa putere a statului sovietic crește și se întărește necontenit. Astăzi, industria grea sovietică — temelia temeliilor dezvoltării întregii economii naționale — produce de trei ori și jumătate mai mult decît în 1940. Cu un puternic entuziasm sînt înfăptuite măsurile luate de partid și guvern în scopul înfloririi tuturor ramurilor agriculturii. In 5—6 ani, agricultura Uniunii Sovietice va da recolte anuale de 10 miliarde puduri de cereale și producții duble de carne, lapte și alte produse animale. Oamenii sovietici construiesc mărețele hidrocentrale de la Stalingrad și Kuibîșev, cele mai mari hidrocentrale din lume, desțelenesc mii și mii de hectare de pămînt, folosesc energia atomică în slujba vieții, ridică știința și cultura pe culmi tot mai înalte. Și tot ceea ce se face în patria socialismului victorios este spre binele și fericirea omului.

Cu succese de seamă în opera de făurire a unei vieți noi, socialiste, de apărare a păcii, întîmpină ziua de 1 Mai poporul de 600 de milioane al Chinei Populare și celelalte popoare care s-au desprins din lanțurile imperialismului și și-au luat soarta în propriile lor mîini.

Strălucitele succese obținute de popoarele lagărului socialismului însuflețesc pe oamenii muncii din țările capitaliste în lupta lor pentru libertate și independență națională, pentru pace și progres. In țările capitaliste, oamenii muncii își intețesc lupta împotriva politicii de jaf și mizerie pe care o duc cercurile imperialiste și guvernanții din aceste țări, lupta împotriva planurilor războinice pe care le urzesc negustorii de arme și de vieți omenești. Un avînt uriaș a luat mișcarea de eliberare a popoarelor din țările coloniale și dependente. Conferința popoarelor din țările Asiei și Africii, care a avut loc de curînd la Bandung, a oglindit cu putere ura acestor popoare împotriva colonialismului și voința lor de a-și hotărî singure soarta.

Anul acesta, ziua de 1 Mai este sărbătorită în condițiile luptei crescînde pentru apărarea păcii — bunul cel mai de preț al omenirii. Politica de pace și prietenie între popoare dusă de lagărul socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică este privită cu dragoste și încredere de toate popoarele lumii. In repetate rînduri, Uniunea Sovietică a arătat că țările cu diferite orînduiri sociale pot să trăiască în pace și prietenie, că toate neînțelegerile între state pot fi rezolvate nu pe calea războiului, ci pe cale pașnică, prin bună înțelegere și a făcut propuneri concrete pentru aceasta. De fiecare dată însă, cercurile imperialiste din America și slugile lor din Anglia și Franța au respins aceste propuneri și au pășit pe calea pregătirilor de război. Prin dezlănțuirea unui nou măcel, imperialiștii speră să salveze de la pieire putredul sistem capitalist care și-a trăit traiul și pe care nimic nu-l poate salva. Pentru aceasta, ei urzesc fel de fel de planuri, aruncă noi și noi poveri pe spatele maselor muncitoare din țările lor și din țările înrobite, construiesc baze militare în diferite părți ale lumii, se străduiesc să înarmeze pe militariștii din Germania apuseană, care au adus atît de mult rău omenirii.

Dar popoarele vor ști să-și apere pacea și dreptul lor la viață. Astăzi, raportul de forțe pe plan internațional este hotărît în favoarea socialismului și dacă imperialiștii vor îndrăzni să dezlănțuie un nou război mondial, atunci va pieri nu civilizația omenirii, ci capitalismul, această orînduire nedreaptă ce a înecat pămîntul în sînge și a adus omenirii foamete, sărăcie și suferințe.

Marea sărbătoare proletară este întîmpinată de oamenii muncii din patria noastră cu bucurie și mîndrie patriotica. Poporul nostru — căruia regimul democrat-popular i-a deschis căi largi spre fericire și bunăstare — a obținut succese însemnate pe tărîmul dezvoltării economiei naționale. S-a dezvoltat și se dezvoltă cu pași repezi industria noastră socialistă și în primul rînd industria grea, baza înfloririi întregii economii naționale și a creșterii nivelului de trai al poporului. Ca urmare a frățescului ajutor pe care clasa muncitoare îl acordă țărănimii muncitoare, agricultura noastră a fost înzestrată cu mii și mii de mașini și tractoare, care fac ca munca țăranilor muncitori să fie mult mai spornică și mai ușoară. Intărind necontenit alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, statul democrat-popular sprijină pe țăranii muncitori să-și făurească un trai îndestulat, îndrumîndu-i să pășească pe calea agriculturii socialiste, ajutîndu-i să-și lucreze mai bine pămîntul pentru a obține recolte bogate la hectar.

Intreaga politică a partidului și guvernului țării noastre are ca principal scop creșterea necontenită a nivelului de trai al maselor muncitoare. Recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri cu privire la reducerea de prețuri cu amănuntul la unele mărfuri industriale și alimentare și a tarifelor de spectacole este o nouă dovadă în această privință. Această Hotărîre este o urmare a succeselor înregistrate în dezvoltarea industriei și agriculturii, o urmare a înfăptuirii politicii partidului nostru.

Partidul a învățat și învață pe oamenii muncii că singura cale justă și posibilă pentru ridicarea nivelului lor de trai este sporirea necontenită a producției și a productivității muncii în toate sectoarele. Numai existînd o cantitate cît mai mare de produse care să satisfacă nevoile mereu crescînde ale populației muncitoare se vor putea face noi reduceri de prețuri, numai astfel se va întări puterea de cumpărare a leului. Este deci în interesul fiecărui om al muncii de la orașe și sate să muncească cu toate puterile sale pentru sporirea necontenită a producției și productivității muncii în sectorul său de activitate.

Anul acesta, în fața oamenilor muncii din agricultură stă importanta sarcină de a obține o producție de cel puțin 10 milioane tone de grîu și porumb, de a obține recolte sporite la hectar la toate culturile agricole. Sărbătorirea zilei de 1 Mai este un prilej pentru toți cei ce muncesc în agricultură de a înteți lupta pentru realizarea acestei sarcini, de a lupta din toate puterile lor pentru biruirea greutăților pricinuite de vremea neprielnică și pentru intensificarea ritmului muncilor agricole de primăvară. Pentru ca întreaga suprafață arabilă să fie lucrată și însămînțată în cel mai scurt timp și în condițiile cerute de agrotehnică, trebuie folosite din plin toate tractoarele. Mașinile agricole și atelajele trebuie să lucreze zi și noapte. In lupta pentru obținerea de recolte bogate să nu fie pierdută nici o zi, nici o oră din timpul prielnic de lucru.

O deosebită atenție trebuie dată în aceste zile însămînțării și îngrijirii culturilor de sfeclă de zahăr, de cartofi, de bumbac și mai ales de porumb. Porumbul, această cultură care răsplătește din plin osteneala țăranului muncitor, să fie semănat pe suprafețe cît mai mari și după regulile înaintate, a căror aplicare este un mijloc sigur de sporire a producției la hectar.

Noua măsură luată de guvern în scopul îmbunătățirii nivelului de trai al celor ce muncesc este un puternic îndemn pentru oamenii muncii de la sate în munca și lupta lor pentru a smulge pămîntului cît mai multe produse. Alături de clasa muncitoare, de întreg poporul muncitor, harnica noastră țărănime întîmpină ziua de 1 Mai cu hotărîrea de a lupta din toate puterile pentru înfăptuirea sarcinilor ce-i stau în față, pentru ca patria noastră să fie tot mai bogată și mai puternică.

SEDIUL COLECTIVEI

de N. Dumbravă

Casa mare-n miez de sat,
crîșmă-a fost de cînd se știe.
Pe fronton avea pictat,
sus, o firmă stacojie:

„La drumețul obosit"
(sună vorba de reclamă)
„Vin cum nu s-a pomenit
Nici acolo-n vii — la cramă"

Și c-un scris mai apăsat:
„Vindem și pe datorie".
...Casa mare-n miez de sat,
crîșmă-a fost de cînd se știe.

Ostoindu-și greu amarul,
o privea cu ură satul.
Doar primarul și jandarul
își duceau aici văleatul.

După-o raită prin comună,
„obosiți" făceau popas.
(Cîte n-ar putea să-ți spună
de-ar avea pereții glas!).

Pînă-n zori țineau dezmățul
cu ispite și porunci —
căci așa era învățul
stăpînirii de pe atunci.

Și grozav vroia majurul
s-aibă tot ce-i este drag.
Chiar de-aici, de aici din prag

pe Ion l-a împușcat
ia, așa, de veselie;
...Casa mare-n miez de sat
crîșmă-a fost de cînd se știe.

Dar mulțimea deșteptată
a smuls tot ce-i putregai.
Pe fronton — azi luminată —
altă firmă se arată:
„Colectiva Unu Mai".

Freamăt lung, de-aprinse glasuri,
viu răsună prin „saloane".
După muncă, fac popasuri
ore-n șir aici țăranii.

Cu pas sigur și apăsat,
calcă drepți, ca niște brazi.
...Casa mare-n miez de sat
sediul colectivei e-azi.

Fruntea-i naltă — luminată —
timpuri, timpuri mari vestește...
Doar vreo cîțiva „foști" odată
O privesc chiorîș, hoțește.

Un an de la apariția ziarului „AGRICULTURA NOUĂ"

Salutul adresat redacției de Ministrul Agriculturii și Silviculturii

In numele conducerii Ministerului Agriculturii și Silviculturii felicit colectivul redacțional, corespondenții și colaboratorii ziarului „Agricultura Nouă" cu prilejul împlinirii unui an de activitate.

Urăm redacției să lupte necontenit și cu succes pentru întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, temelia regimului democrat-popular, pentru dezvoltarea tuturor ramurilor agriculturii noastre; să arate maselor largi ale țărănimii muncitoare în mod limpede și convingător avantajele gospodăriei mari socialiste, îndrumîndu-le să se unească în grupe de intrajutorare, asociații simple de producție, în întovărășiri agricole și gospodării colective; să convingă pe țăranii muncitori cu gospodării individuale că singura cale pentru ridicarea bunăstării lor materiale și culturale este calea unirii în gospodării colective. Ziarului îi revine sarcina de a îndruma și mobiliza masele de colectiviști și întovărășiți să muncească cu pricepere și tragere de inimă pentru dezvoltarea avutului obștesc, pentru creșterea producției agricole și ridicarea nivelului lor de trai.

„Agricultura Nouă" trebuie să îndrume permanent țărănimea muncitoare, lucrătorii din S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat, tehnicienii, inginerii și oamenii de știință din agricultură de a învăța din bogata experiență a agriculturii sovietice, din experiența fruntașilor agriculturii noastre și din cuceririle științei înaintate, de a descoperi și folosi posibilitățile mari existente pentru sporirea producției, pentru recolte bogate la hectar, pentru obținerea în acest an a unei producții globale de cel puțin 10 milioane tone de grîu și porumb, în scopul dezvoltării necontenite a economiei naționale, a întăririi patriei noastre — factor activ pentru pace și socialism.

CONSTANTIN I. POPESCU
Ministrul Agriculturii și Silviculturii

În cinstea marii sărbători

Oamenii muncii de pe ogoare intensifică întrecerea pentru recolte bogate

Urmînd exemplul eroicei noastre clase muncitoare, oamenii muncii din agricultură întîmpină cu noi și însemnate succese în muncă ziua de 1 Mai, ziua frăției celor ce muncesc din toate țările.

Antrenați în întrecerea socialistă și patriotică, pornită în cinstea acestei mărețe sărbători, ei muncesc cu dîrzenie folosind fiecare ceas prielnic de lucru, pentru a executa muncile agricole de primăvară la timp și bine, punînd astfel baze trainice obținerii unei recolte îmbelșugate în acest an.

In unitățile socialiste, în comune și sate, cei ce muncesc pe ogoare au organizat zile record, cinstind astfel cu noi victorii în muncă măreața zi de 1 Mai.

S. M. T. Hagieni a îndeplinit planul de producție din campania de primăvară

In cinstea zilei de 1 Mai mecanizatorii de la S.M.T. Hagieni, regiunea Constanța, au realizat în întregime planul de lucrări pe întreaga campanie agricolă de primăvară. Mecanizatorii de la această stațiune au lucrat din plin în fiecare zi prielnică și au folosit întreaga capacitate de lucru a tractoarelor, iar 14 brigăzi din cele 22 au lucrat în două schimburi. In fruntea întrecerii dintre brigăzi se găsește brigada a 18-a condusă de Vasile Mușat care și-a realizat sarcinile de plan în proporție de 138 la sută și brigada a 17-a condusă de Ion Budu care a realizat planul în proporție 125 la sută. Cele mai mari depășiri ale planului pe campania de primăvară au fost obținute de tractoriștii Nicolae Toma, Ion Iordache, Dumitru Ciobanu, Dumitru Fota și Nicolae Stroe.

Din seara zilei de 21 aprilie, mecanizatorii de la S.M.T. Hagieni execută lucrări peste plan pe ogoarele colectiviștilor și țăranilor muncitori cu gospodării individuale din comunele Platonești, Săveni, Frățilești și altele.

Muncă însuflețită pe tarlalele colectivei

(de la trimisul nostru).

De cînd timpul a devenit prielnic muncilor agricole, pe ogoarele colectivei din comuna Șagu, regiunea Arad, nu mai contenește duduitul tractoarelor. Mecanizatorii brigăzii a 8-a de la S.M.T. Aradul Nou, care lucrează aci, își luaseră angajamentul ca în cinstea zilei de 1 Mai să-și îndeplinească înainte de termen planul, pe întreaga campanie de primăvară.

Pentru a cîștiga timpul pierdut din cauza ploilor, ei și-au organizat munca în două schimburi, aplică metoda graficului orar și folosesc cupluri de semănători. Sprijiniți îndeaproape de colectiviștii din brigăzile de cîmp, mecanizatorii au terminat în cîteva zile însămînțarea tuturor culturilor din epoca I pe o suprafață de aproape 300 ha. Totodată ei au pregătit terenul pe cele 214 ha pe care colectiviștii însămînțează culturile din epoca a II-a.

Muncind cu spor în fiecare ceas bun de lucru și îngrijind bine tractoarele, mecanizatorii din această brigadă, printre care Iosif Pătrunjel, Drăgoi Vasile și Disler Ion, au reușit să-și depășească angajamentul luat. Pînă la 26 aprilie, planul pe campanie al brigăzii a fost îndeplinit în proporție de 120 la sută.

Pentru belșugul recoltei

(de la trimisul nostru)

Țăranii muncitori întovărășiți și cu gospodării individuale din comuna Malu Mare, raionul Craiova, și-au îndeplinit angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai, însămînțînd pînă la 27 aprilie toate culturile din epoca I și a II-a. Mobilizați de comitetul executiv al sfatului popular comunal (președinte tov. Luca Ion) și îndrumați permanent de inginerul agronom Elena Ștefan, șefa punctului agricol, țăranii muncitori au executat însămînțările în termene optime și la un înalt nivel agrotehnic.

Pe panoul de onoare din comună sînt înscriși la loc de cinste numele întovărășiților Enache Marin, Căruț Nicolae, Ștefan Jilcu, Răduț Petre și ale altor țărani muncitori fruntași în muncile agricole.

Zi de muncă record

(de la trimisul nostru)

In curtea mare a gospodăriei colective „Nicolae Bălcescu" din comuna Satchinez, regiunea Timișoara, colectiviștii începuseră să se adune o dată cu revărsatul zorilor. Era doar ziua record organizată în cinstea măreței sărbători de 1 Mai. Cu toții erau dornici ca în această zi să-și depășească toate realizările de pînă atunci. Ajunși la cîmp, ei au și început lucrul. Fiecare știa amănunțit, din ajun, ce are de făcut. Unii însămînțau porumbul, alții pliveau cerealele de toamnă, iar alții făceau cultivații.

Muncind cu însuflețire și îndrumați îndeaproape de inginerul agronom al gospodăriei, tov. Dănet Tudor, ei au dobîndit în ziua record succese deosebite. Așa, de pildă, au reușit să însămînțeze 70 hectare cu porumb în loc de 50 cîte erau planificate, să plivească 45 hectare cultivate cu mazăre și să facă pregătirea terenului pentru însămînțări pe o suprafață de 65 hectare.

In frunte au fost colectiviștii din brigada a II-a de cîmp condusă de comunistul Antohi Nichifor.

Cu toate forțele

(de la trimisul nostru)

In comunele raionului Brăila, țăranii muncitori, antrenați în întrecere patriotică în cinstea zilei de 1 Mai, fac eforturi sporite pentru a grăbi ritmul însămînțărilor și a cîștiga astfel zilele pierdute din cauza timpului neprielnic. In comunele Naziru, Vădeni, Movila Miresii, Cazasu, Baldovinești și altele, întrecerea patriotică între circumscripții și între cetățeni a fost temeinic organizată. Roadele ei n-au întîrziat să se arate. Lucrînd cu toate atelajele și folosind fiecare ceas prielnic, țăranii muncitori din aceste comune au reușit să termine în ziua stabilită însămînțările din prima epocă, grăpatul și arăturile de primăvară. Acum ei au pornit la însămînțarea porumbului și a celorlalte culturi din epoca a II-a. In comuna Naziru, de pildă, țăranii muncitori din circumscripția a 5-a condusă de deputatul Gheorghe R. Vasile au depășit cu 145 la sută viteza zilnică de lucru planificată la însămînțarea porumbului.

In comuna Baldovinești, mulți cultivatori de porumb, urmînd exemplul fruntașului recoltelor bogate Traian Ștefan, lucrează pămîntul cu tractoarele S.M.T. „1 Mai" din Brăila, care le însămînțează porumbul după metoda cuiburilor dispuse în pătrat,

A. G. VAIDA:

„CLOCOTE"

In anii stăpînirii burghezo-moşiereşti, cînd oamenii muncii nu aveau dreptul de a se întruni, de a se organiza, ziua de 1 Mai, zi de luptă pentru pace, democraţie şi socialism, se desfăşura sub teroarea sălbatică a claselor exploatatoare.

Romanul lui A. G. Vaida „Clocote" înfăţişează episoade din lupta muncitorimii romîne între anii 1932—1933. Capitolul din care publicăm mai jos un fragment arată că, departe de a-i înspăimînta, teroarea dezlănţuită de burghezo-moşierime, cu prilejul demonstraţiei de 1 Mai 1932, a întărit şi mai mult hotărîrea de a lupta a muncitorilor. Impotriva zbirilor siguranţei şi jandarmeriei, împotriva provocatorilor de tot soiul, acţiunile muncitorilor continuă cu şi mai multă putere şi combativitate, ele culminînd în iarna anului următor cu eroicele lupte ale ceferiştilor şi petroliştilor.

. . . .

Pe măsură ce vorbea, descriind mizeria ceferiştilor de la Paşcani, Galaţi, Dej, Cluj, Bucureşti — încordarea creştea în sală. Muncitorii urmăreau cuvintele şi mişcările lui Ivănescu, parcă acolo, la tribună, se materializau suferinţele clasei muncitoare, voinţa ei de luptă pentru o viaţă mai bună.

Deodată, muncitorii care ascultau, masaţi în jurul uşii de intrare, începură să murmure, apoi să vocifereze.

In sală pătrunsese un comisar urmat de jandarmi şi cîţiva agenţi de siguranţă. Ivănescu se aplecă spre Ilie şi-i şopti cîteva cuvinte, iar acesta se ridică de la locul său, aţintindu-şi privirile spre uşă. Oamenii care stăteau în faţa tribunei se întoarseră şi ei, uitîndu-se tot într-acolo. Acum, murmurele cuprinseseră întreaga sală şi se schimbaseră în strigăte de revoltă şi mînie.

— Să iasă poliţia... să iasă jandarmii... Afară cu provocatorii...

Poliţiştii nu îndrăzneau să mai înainteze.

Tudose fu cuprins de îngrijorare. In jurul vorbitorilor organizase o gardă de autoapărare, dar se întrebă totuşi dacă va reuşi oare masa să dejoace planurile siguranţei. Privi spre tribună. Indîrjiţi, muncitorii ridicau pumnii împotriva oamenilor stăpînirii.

— Afară cu călăii... Afară cu poliţia.

Muncitorii se strîngeau tot mai amenințători în jurul comisarului şi poliţiştilor cărora jandarmii încercau să le deschidă drum cu paturile armelor.

Ilie ceru să se facă linişte şi întrebă de la tribună:

— Cu ce drept ne strici întrunirea, domnule comisar?

— N-am nimic cu întrunirea voastră. Am ordin numai să-l arestez pe domnul Ivănescu, răspunse poliţistul.

La auzul acestor cuvinte, se stîrni în sală un vacarm îngrozitor. Din toate colţurile izbucniră proteste, strigăte pline de mînie, fluierături. Zbirii poliţiei şi ai siguranţei nu mai putură înainta nici un singur pas. Comisarul îşi roti neliniştit privirile prin sală.

Ilie făcu semn unor tovarăşi care se apropiară şi schimbară cîteva cuvinte cu el. Imediat tribuna fu înconjurată de un grup compact de oameni voinici şi, sub presiunea muncitorilor, trepăduşii siguranţei se dădură pas cu pas înapoi spre uşa. Cînd comisarul şi oamenii săi fură scoşi din sală, Ilie rugă din nou să se facă linişte. Apoi spuse, cuprins de revoltă:

— Iată, tovarăşi, cum respectă regimul burghezo-moşieresc libertăţile noastre. Iată cum sînt lovite drepturile noastre de organizare. Agenţii siguranţei vor să-l aresteze pe tovarăşul de la Comitetul Central de acţiune. Veţi îngădui voi să se petreacă o asemenea ticăloşie?

Răspunsul se rostogoli ca un tunet, din sute de piepturi:

— Nu, nu vom îngădui!

De undeva, din mijlocul sălii, izbucni Internaţionala:

Sculaţi, voi oropsiţi ai vieţii...

In cîteva clipe, toate glasurile se uniră parcă într-unul singur:

Voi osîndiţi la foame, sus!
Să fiarbă-n inimi răzvrătirea,
Să-nceapă al lumii vechi apus.

Tudose asculta emoţionat cîntecul de luptă al clasei muncitoare. Privea spre tribună la cei doi conducători, care, cu pumnii sprijiniţi de masă, cu obrajii uşor îmbujoraţi, cu privirile calde şi luminoase, cîntau împreună cu mulţimea. Privirile lor pătrunzătoare erau îndreptate înainte, scrutînd parcă viitorul.

După ce imnul de luptă se termină, Ilie anunţă închiderea întrunirii. Dar nici un muncitor nu se mişcă de la locul său.

Pintilie coborî de la tribună împreună cu Ivănescu. Grupul de autoapărare se

strînse în jurul lor. Delegatul Comitetului Central de acţiune înainta liniştit printre oamenii care îl priveau cu dragoste. Pumnii strînşi se ridicau în chip de salut din toate părţile şi imediat oamenii se porneau după dînşii ca o pavăză împotriva duşmanului.

Ieşiră cu toţii în stradă. Afară aştepta comisarul, cu o droaie de jandarmi şi de agenţi. Muncitorii, împrăştiaţi pe toată strada, le ţineau piept. Din toate părţile se auzeau proteste împotriva samavolniciilor poliţiei.

Cum îi zări pe Ivănescu şi pe Ilie, comisarul îşi asmuţi asupra lor agenţii şi jandarmii. Muncitorii începură să huiduiască. Jandarmii loveau în dreapta şi în stînga cu paturile armelor, iar comisarul îşi făcea loc sub protecţia lor, apropiindu-se de grupul în care se aflau cei doi conducători ai muncitorilor ceferişti.

Tudose îşi dădu seama de pericol. Dacă jandarmii ar fi ajuns pînă la grupul de autoapărare, delegatul Comitetului Central de acţiune n-ar mai fi putut scăpa din ghiarele lor. Era, aşadar, nevoie de o rapidă mobilizare a masei împotriva agenţilor şi jandarmilor. Se uită roată în jur. Nu zări nici o figură cunoscută. „Am să încerc eu", hotărî el. Şi deodată începu să vorbească mulţimii:

— Tovarăşi, nu-i lăsaţi pe călăi să ne aresteze conducătorii!... Faceţi zid în jurul lor!... Apăraţi-i de zbirii siguranţei!...

Simţi o durere puternică în umăr şi întoarse capul. Un jandarm îl lovise, şi acum ridica din nou arma să dea. Un muncitor sări lîngă Tudose şi soldatul fu împins înapoi. Ca străbătută de un curent electric, masa începu să înainteze. Ceferiştii dădeau buzna spre agenţi şi jandarmi, îndepărtîndu-i, despărţindu-i de grupul de autoapărare.

De abia acum simţi Tudose durerea pricinuită de lovitură. Il cuprinse ameţeala. Făcu un efort să se ţină pe picioare, dar ar fi căzut la pămînt dacă nu s-ar fi sprijinit de braţul unui tovarăş.

— Te-au izbit tare? îl întrebă muncitorul.

—Nu-i nimic, răspunse Tudose. Las' că trece. Ridicînd capul şi recunoscîndu-l pe Burlacu, se întrebă dacă şi celălalt îl recunoscuse. Dar social-democratul nu-i dădu răgaz şi-l sfătui:

— Ar fi mai bine să te duci acasă. Dacă mai apucă să te lovească o dată...

— Nu, nu mă duc... Trebuie să rămînem aici..., să ne apărăm conducătorii.

Masa ceferiştilor se îngroşa tot mai mult. Cocoţat din cînd în cînd pe umerii cîte unui jandarm, comisarul semnaliza încotro se îndreptau cei urmăriţi.

Muncitorii erau tot mai îndîrjiţi împotriva poliţiştilor. Zidul pe care-l făcuseră între grupul de autoapărare şi jandarmi era atît de lat, încît comisarul, care vedea acum totul, urcat pe umărul unui agent, pierduse orice nădejde să mai poată aresta pe cineva şi spumega de furie. De cîte ori îl zăreau, bălăbănindu-se deasupra mulţimii, ceferiştii îl huiduiau.

Rămas mult în urma grupului de autoapărare, în spatele muncitorilor, Tudose socoti că poate să se strecoare şi el acum spre casă, cu atît mai mult cu cît umărul îl durea din ce în ce mai tare. Işi făcu loc prin mulţime.

Se porni o ploaie de vară, întîi mai domoală, apoi puternică şi deasă. Jandarmii se opriră dezorientaţi. Işi priviră armele, gîndindu-se la rugina ce se va pune pe ţevi şi la orele îndelungate din noapte cînd vor trebui să le frece sub pumnii şi înjurăturile gradaţilor. Strigătele comisarului îi puseră din nou în mişcare. Poliţaiul îi căuta pretutindeni pe cei doi conducători, dar nu-i mai zărea nicăieri nici pe ei, nici grupul de autoapărare.

Un agent sosi în grabă şi-i şopti ceva la ureche. Comisarul răcni ca turbat:

— Ne-au scăpat! Eiii... Dumnezeii şi paştele... şi... Ne omoară şeful...

Intăreşte semnătura pusă pe Apelul Păcii

Pe povîrnişurile însorite, din faţa satului Jupîneşti, iarba înverzise, dar în lunca Gilortului învelişul de zăpadă doar se subţiase şi, ici-colo, se peticise. Emilian Paralescu se întorcea din luncă, cu sapa pe umăr. Era vesel; grîul ieşise puternic din iarnă. In dreptul casei, întîlni echipa care strîngea semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Il aştepta.

— De cum se arată semne de primăvară, nu te mai prinde omul pe acasă. De mai întîrziai, veneam după tine în luncă.

— Nu era rău. Mi-aţi fi fost de ajutor. Impreună am fi adîncit de un genunche şanţurile, să nu se facă bălţi de apă în grîu.

...Emilian Paralescu şi-a scris apăsat numele pe Apelul care cheamă oamenii să oprească mîna ucigaşă a criminalilor atomici. Semnînd, ar fi vrut să spună ceva deosebit. Gînduri multe i se învălmăşeau în minte, dar nu găsea cuvintele potrivite. Intr-un tîrziu, după clipe de frămîntare, grăi scurt:

— Voi întări această semnătură prin munca mea.

Exemplu pentru consătenii săi

Ploua mereu. Nori plumburii se statorniciseră, parcă pentru totdeauna, pe cerul satului Jupîneşti, raionul Gilort. Soarele se ivea doar pentru cîte o oră-două şi iar se ascundea. Pe cîmp, apa băltea la tot pasul. Unele locuri se uscau mai repede. Atunci Emilian Paralescu înjuga grăbit boii şi ieşea la semănat în ogorul arat de cu toamnă. Lucrînd un ceas azi, altul mîine, el a reuşit, în ciuda ploilor, să semene primul din comună ovăzul şi mazărea. Mai tîrziu, după ce au fost două zile cu soare şi vînt la rînd, Emilian a grăpat cele 3 ha cu grîu şi orz de toamnă.

Grîul ca şi orzul lui Paralescu a crescut înalt, iar mazărea şi ovăzul au răsărit de toată frumuseţea. De aceea, Aurel Negoiţă, care trage de cîtva vreme cu ochiul să vadă cum lucrează vecinul său, a început să spună prin sat, nu fără temei:

— Şi anul ăsta tot Emilian o să fie fruntea. Şi noi ar trebui să lucrăm ogoarele ca el.

Nu toţi din sat gîndesc însă la fel. Deşi văd bine că Emilian îşi lucrează pămîntul într-un chip nou, după regulile agrominimului, spun că recoltele bogate pe care le dobîndeşte se datoresc pămîntului lui, care ar fi, ...cică, mai roditor, sau ...norocului. Pentru a le dovedi că altu-i adevărul, Emilian Paralescu s-a hotărît să asculte sfatul inginerului agronom de la punctul agricol şi să înfiinţeze un lot demonstrativ pe pămîntul său. Va semăna acolo, pe parcele mici, porumb după metode obişnuite şi după metoda cuiburilor aşezate în pătrat. Pe unele parcele, va aplica toate regulile agrotehnice recomandate; pe altele, numai o parte, iar la cules îi va chema pe cei neîncrezători să vadă care îi este „norocul".

Spre mai bine

Cu vreo două zile înainte de a semna Apelul, Paralescu începuse să meargă, seară de seară, în casa vecinului său Aurel Negoiţă. Dorea să-l atragă în întovărăşirea agricolă ce urmează sa la fiinţă în Jupîneşti. Negoiţă avea unele îndoieli, totuşi atît i-a vorbit Emilian Paralescu despre întovărăşire, încît a pus mîna pe toc şi hîrtie să scrie cererea.

Credinţa lui Emilian că încă în primăvara aceasta se va forma o întovărăşire şi în satul lui e nezdruncinată. Intovărăşirii îi vor pune un nume asupra căruia s-au şi înţeles cei care au dat cereri. O vor numi întovărăşirea „Triumful Păcii", pentru că, luptînd pentru crearea ei, au luptat pentru întărirea semnăturilor pe Apel, pentru întărirea patriei noastre dragi. O vor numi astfel, pentru că ei au încredere nestrămutată în puterea de nebiruit a celor ce luptă pentru pace, în victoria forţelor păcii asupra forţelor negre ale războiului.

Ce sînt loturile demonstrative şi care este rolul lor

Rezultatele obţinute de fruntaşii în producţie, ca urmare a condiţiilor tehnice materiale şi organizatorice create de partid şi guvern, constituie garanţia realizării cu succes a sarcinii privind sporirea producţiei agricole în acest an. Trebuie însă ca metodele înaintate de muncă şi experienţa fruntaşilor din agricultură să fie cunoscute şi aplicate peste tot, iar producţiile obţinute în majoritatea gospodăriilor să ajungă din urmă producţiile celor fruntaşe. Acestea se realizează popularizînd larg experienţa fruntaşilor şi metodele lor de muncă prin diferite forme de propagandă agricolă.

Una din formele cele mai eficace ale muncii de propagandă agricolă este demonstraţia legată de procesul de producţie, care se face pe loturile demonstrative.

Loturile demonstrative sînt parcele de teren pe care se cultivă plantele principale din zona respectivă. Efectuîndu-se pe aceste parcele lucrările agrotehnice, ca: pregătirea terenului şi a seminţei, semănatul, aplicarea îngrăşămintelor de bază şi în cursul vegetaţiei, întreţinerea culturilor pe baza metodelor înaintate şi recoltarea la timp, se poate demonstra vizual, nemijlocit şi practic posibilitatea obţinerii recoltelor îmbelşugate prin folosirea metodelor avansate de lucrare a pămîntului şi de cultivare a plantelor.

Loturile demonstrative se organizează pe terenurile gospodăriilor agricole de stat, ale gospodăriilor agricole colective, întovărăşirilor agricole, asociaţiilor de producţie şi pe cele ale ţăranilor muncitori cu gospodării individuale fruntaşi în producţie, mărimea parcelelor fiind în funcţie de posibilităţile fiecăreia din aceste sectoare în parte. Ele se vor organiza pentru principalele plante de cultură specifice unităţilor agricole, comunelor şi satelor respective, îndeosebi pentru porumb, sfeclă de zahăr, cartofi, floarea-soarelui, grîu, bumbac, legume, plante furajere şi chiar pomi şi vie.

Loturile demonstrative oferă inginerilor şi tehnicienilor posibilitatea de a studia, în condiţii locale de climă şi sol, în mod diferenţiat, agrotehnica diferitelor culturi şi a introduce în practică metodele agrotehnice înaintate prin exemple concrete, vii şi convingătoare. In acelaşi timp, ele constituie un mijloc puternic de auto-educare a ţărănimii muncitoare care îşi însuşeşte noi cunoştinţe şi obţine, prin aplicarea lucrărilor agrotehnice cele mai înaintate, producţii din ce în ce mai mari.

Organizarea loturilor demonstrative revine în sarcina inginerilor şi tehnicienilor din gospodăriile agricole colective, gospodăriile agricole de stat, punctele agricole şi comune, sub directa îndrumare a inginerilor de la raioane şi regiuni. De asemenea, inginerii şi tehnicienii de la staţiunile experimentale agricole, institutele de învăţămînt agricol superior şi şcolile tehnice agricole trebuie să sprijine această acţiune şi chiar să organizeze loturi demonstrative în unităţile şi comunele pe care le au sub îndrumare.

Direcţiile agricole regionale şi secţiile agricole raionale au sarcina de a organiza şi pregăti temeinic această acţiune, lămurind în aşa fel cadrele de ingineri şi tehnicieni asupra felului cum trebuie organizate loturile demonstrative, încît aceştia să fie în măsură să conducă cu pricepere şi competinţă munca tehnico-organizatorică.

In sectorul particular, loturile demonstrative se organizează cu ajutorul fruntaşilor în producţie şi al altor ţărani muncitori, care consimt ca pe terenul lor să se facă acest lucru. Inginerii şi tehnicienii stabilesc cu cultivatorii măsurile care trebuie luate şi lucrările ce urmează să se aplice, apoi asigură îndrumarea şi controlul permanent al executării lucrărilor după planul stabilit. Cu această ocazie, se vor nota felul, data şi calitatea lucrărilor executate; notările se vor face de către ingineri şi tehnicieni împreună cu cultivatorii loturilor, care vor fi îndrumaţi să-şi noteze, pe lîngă observaţiile privind lucrările executate, şi anumite observaţii privind felul cum evoluiază culturile în legătură cu mersul vremii.

Trebuie ştiut că loturile demonstrative vor da rezultate bune numai dacă vor fi controlate cît mai des, la cel mult 10-15 zile, iar cultivatorii vor fi îndrumaţi să aplice fiecare lucrare agrotehnică la timpul potrivit.

La baza planului de lucru întocmit cu fiecare cultivator de lot demonstrativ trebuie să stea întregul complex de lucrări ce se aplică fiecărei culturi, privind atît pregătirea solului, folosirea îngrăşămintelor, pregătirea seminţei şi semănatul, întreţinerea culturii, cît şi anumite lucrări speciale necesare culturii respective.

Toate lucrările prevăzute în agrominim sînt obligatorii, ele vor fi aplicate în mod diferenţiat, pe regiuni naturale.

Loturile demonstrative se vor organiza pe acele terenuri pe care s-au executat lucrările de bază în bune condiţii. Cînd terenul se prezintă în bună stare culturală — afînat şi fără buruieni — se vor putea organiza aici loturi demonstrative, chiar dacă nu s-au executat din toamnă unele lucrări de bază, ca arătura adîncă, îngrăşarea etc.

Loturile demonstrative pot fi organizate sau pe întreaga suprafaţă a unei parcele, sau pe două suprafeţe delimitate ale aceleeaşi parcele. In cel de al doilea caz, una din suprafeţele parcelei se lucrează după indicaţiile inginerilor şi tehnicienilor, iar pe cealaltă se aplică agrotehnica obişnuită în localitatea respectivă, aceasta fiind socotită parcelă martor.

La loturile demonstrative comparative împărţirea parcelei trebuie făcută în aşa fel încît ambele parcele să aibă aceleaşi condiţii de sol.

Loturile demonstrative trebuie să îndeplinească anumite condiţii şi anume:

— să fie aşezate în porţiunile uşor accesibile din cîmp, pentru a fi vizitate cu uşurinţă;

— să fie organizate pe terenurile cu tipurile de sol caracteristice localităţii respective;

— să fie aproape de drumurile principale cu o circulaţie intensă.

Loturile demonstrative trebuie să fie marcate prin tăbliţe pe care se trec numele cultivatorului, cultura respectivă şi lucrările ce se aplică; în cazul loturilor demonstrative comparative, se vor înscrie separat lucrările pentru ambele parcele.

Cultivatorii vor fi îndrumaţi ca recoltarea şi depozitarea produselor obţinute de pe loturile demonstrative să se facă separat, aceasta cu scopul de a putea stabili producţia.

Culturile de pe loturile demonstrative vor trebui să fie cunoscute de toţi ţăranii muncitori din comune şi sate. In acest scop, în tot timpul anului să fie dusă o largă acţiune de popularizare prin organizarea de vizite la loturile demonstrative. Cu acest prilej, pot fi iniţiate convorbiri cu ţăranii muncitori la faţa locului. Popularizarea loturilor demonstrative poate fi făcută şi prin staţiile de radioamplificare locală, gazetele şi panourile de stradă, conferinţe şi consfătuiri la căminul cultural, articole în presa locală scrise de ingineri, tehnicieni şi chiar de cultivatorii loturilor, în care să se arate metodele de lucru folosite şi rezultatele pe care le-au obţinut. Tot în scopul popularizării agrotehnicii înaintate, se vor organiza expoziţii agricole comunale la care se vor prezenta produsele obţinute de cultivatori pe loturile demonstrative, arătîndu-se şi agrotehnica folosită.

De asemenea, la expoziţiile agricole raionale şi cele regionale e bine ca cei mai buni cultivatori de loturi demonstrative să prezinte exponatele şi personal să dea explicaţii vizitatorilor asupra felului cum au muncit pămîntul.

Inginerii şi tehnicienii agronomi trebuie să considere organizarea de loturi demonstrative nu numai ca o sarcină profesională, ci ca o datorie patriotică de a lupta pentru introducerea în producţie a celor mai importante culturi şi mai avansate metode de lucrare a pămîntului, contribuind astfel la sporirea producţiei agricole, la obţinerea celor 10 milioane de tone de grîu şi porumb şi cel puţin 2000 kg. de porumb la hectar.

Comitetele executive ale sfaturilor populare comunale trebuie să acorde tot sprijinul acestei acţiuni, să-i ajute pe inginerii şi tehnicienii agronomi în organizarea loturilor demonstrative şi să le asigure o permanentă asistenţă agrotehnică.

Ing. M. XENOCRAT
şi Ing. N. DRAGOI

Sprijin frăţesc

Tractoarele noastre

I.A.R.-22... I.A.R.-23... S.R.T.-1... K.D.-35... K.D.P.-35... şi în curînd M.T.Z.-ul sau „Bielorus". Cîţi ani au trecut de atunci? Nu mulţi. Puţini de tot chiar. Dar drumul parcurs de la primul tractor romînesc I.A.R.-22 şi pînă la ultimul „născut" K.D.P.-35 este urias.

Uzina de avioane din oraşul ce poartă astăzi numele marelui Stalin fusese bombardată de anglo-americani. Pretutindeni, mormane de moloz şi cărămizi arse. Şi totuşi, în mijlocul acestor ruine încă fumegînde, în plin război împotriva hitleriştilor, s-a zămislit visul ce avea să prindă în scurtă vreme viaţă.

— Aci vom fabrica tractoare — au spus muncitorii ce începuseră reconstrucţia uzinei.

— Prostii — le-a răspuns „observatorul" american ce se afla pe vremea aceea în uzină. Tractoare vă dăm noi, americanii. Voi romînii să vă ocupaţi de agricultură.

— Păi tocmai asta e. Chiar de agricultură ne ocupăm, — i-a răspuns muncitorul comunist Ducu.

A înghiţit în sec „observatorul" şi a tăcut. In aprilie 1946, proiectul primului tractor a fost terminat. Ziarele partidelor „istorice" întreţineau o campanie duşmănoasă şi perfidă împotriva constructorilor de tractoare.

— Nici măcar propria lor greutate n-o vor putea duce tractoarele voastre — urlau unii.

— Se vor rostogoli pe brazdă — spumegau alţii.

Au fost greutăţi, e drept. Utilajul era incomplet. S-a lucrat prin tehnologie ocolită, — cum se spune în termeni tehnici— dar la 1 Mai 1947, primele 20 de tractoare romîneşti au defilat în fruntea coloanelor de manifestanţi.

Incă din primele zile, constructorii de tractoare au simţit din plin ajutorul sovietic. Nu numai ajutor material, ci şi prin metodele noi de lucru, de organizare.

Din 1946 şi pînă astăzi, cînd colectivul uzinelor „Ernst Thälmann" a început construirea în serie a celui de al 5-lea tip de tractor — K.D.P.-35 pe şenile înalte — au fost trimise celor 220 S.M.T.-uri din ţară un număr de aproape 15.500 de tractoare (în unităţi de 15 cai putere), la care trebuie adăugate cele 7.500 de tractoare ale gospodăriilor agricole de stat. Numai în decurs de 2 ani (1949—1950) constructorii de tractoare au dat agriculturii mai multe tractoare decît au adus capitaliştii în ţară în 20 de ani după primul război mondial.

Acum, colectivul uzinei lucrează la proiectul unui nou tip de tractor pe cauciucuri după modelul sovietic „Bielorus". In munca lor, muncitorii şi tehnicienii sînt însufleţiţi de îndemnul ce le-a fost adresat de Comitetul Central al partidului cu prilejul îndeplinirii planului cincinal cu 9 luni înainte de termen:

. . . „Producţia uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann" are o deosebită însemnătate pentru dezvoltarea şi transformarea socialistă a agriculturii. Tractoarele pe care aceste uzine le-au trimis agriculturii — însemnat ajutor frătesc dat de clasa muncitoare ţărănimii muncitoare — au tras brazdă adîncă pe ogoarele mănoase ale patriei noastre, contribuind la obţinerea unor recolte sporite, la creşterea bunăstării poporului".

★

In vagonul-dormitor al brigăzii a 8-a de K.D.-işti din Bonţida, e linişte. Ion Moţ, fruntaşul brigăzii, citeşte o carte. Din cînd în cînd ridică privirea de pe file şi se uită afară. Plouă, plouă mereu. Inciudat, se apucă iar de citit. Cei doi fraţi Szabo, — Ernest şi Gheorghe — discută între ei cu aprindere. Ion Costea şi Zaharia Fişlig, ceilalţi doi tractorişti din brigadă, joacă o partidă de şah. Dar, după neatenţia cu care mută piesele, se vede bine că numai la joc nu le este gîndul. Deodată, Ion Moţ închise cartea.

— Aşa nu mai merge fraţilor — spuse el. Dac-om aştepta, cine ştie cînd terminăm cu arăturile colectivei din Apahida. Eu zic aşa: cum stă ploaia — fie şi pentru un ceas — pornim K.D.-urile. Sînt locuri unde maşinile noastre pot totuşi lucra.

Uitată a fost partida de şah. Uitată şi discuţia între cei doi fraţi. Şi de îndată ce ploaia s-a mai domolit, şi-au pornit K.D.-urile. Duduiau motoarele tractoarelor de hăuleau coclaurile. Şenilele — asemenea unor uriaşe omizi — se tîrau deasupra pămîntului, agăţîndu-se de el cu îndărătnicie. Fiecare ceas bun de lucru tractoriştii l-au folosit cît zece.

Iosif Munteanu, preşedintele gospodăriei colective din Apahida, privea brazda adîncă trasă de tractoare. Nici un cusur. Arătură ca după carte. Un tractor se opri în dreptul lui. De mînjit ce era cu noroi pe faţă, preşedintele mai-mai să nu-l recunoască pe Moţ.

— Ce zici, tovarăşe Munteanu? — 60 de hectare în 2 zile nu-i rău, al?

— Apoi, noi ne cunoaştem mai de mult şi ştiam că nu ne lăsaţi în ceas de cumpănă. Anul ăsta muşai să fim iar fruntaşi pe regiune.

— Cu zmeii ăştia nu rămîi niciodată în cumpănă — spune Moţ, privind către tractoare. Sînt K.D.-urile noastre.

In acest „noastre" al tractoristului, în gestul cu care mîngîia radiatorul puternicului tractor, se aflau laolaltă şi dragoste, şi mîndrie. Dragoste pentru maşina în care ai încredere. Mîndrie pentru că muncitorii ţării tale fabrică asemenea tractoare.

Cooperativa satului

Un camion încărcat cu pînzeturi a ieşit pe poarta unei fabrici textile din Capitală. Un altul, plin cu bocanci şi pantofi de toate mărimile şi culorile, a plecat dintr-o fabrică din Cluj. Baloturi cu pachete de bumbac dintr-o filatură. Cherestea dintr-o fabrică aflată la poalele munţilor. Şi peste tot, pe întinsul întregii ţări, într-un du-te-vino neîntrerupt, mărfuri ieşite din mîinile muncitorilor iau drumul cooperativelor săteşti. Numai în cei 4 ani ai cincinalului volumul mărfurilor distribuite de cooperaţie la sate a crescut cu 74,7 la sută, iar la unele mărfuri importante — textile, încălţăminte, materiale de construcţie — creşterea este de 2—2,5 ori.

Cifre care vorbesc de la sine, cifre care grăiesc despre întărirea bazei materiale a alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, despre intensificarea schimbului de mărfuri dintre oraş şi sat.

Tot despre cifrele aflate în unele scripte vorbeam nu de multă vreme cu preşedintele cooperativei săteşti din Padina, regiunea Ploeşti. De mult timp, cooperativa asta deţine drapelul roşu de fruntaşă pe raion în îndeplinirea planului, atît la desfacerea de mărfuri, cît şi la achiziţii şi contractări.

E o adevărată plăcere să intri în oricare din cele 6 magazine înfiinţate în cele 3 sate care aparţin de comună. La Odăieni, Tătuleşti, sau Satul Nou, vei întîlni aceeaşi curăţenie, rafturi pe care mărfurile sînt aranjate după sortimente, şi aceeaşi grijă din partea salariaţilor pentru buna deservire a consumatorilor. Aci cumpărătorul găseşte totdeauna cele mai variate mărfuri, produse textile, încălţăminte, pielărie, mărfuri din comerţul de întîmpinare. Nu lipsesc niciodată produsele necesare unei gospodării: sare, petrol, chibrituri, ţigări, sticle de lampă etc.

— Numai în lunile februarie şi martie — îmi spunea preşedintele cooperativei, tov. Ion Miu — cei 4 achizitori ai noştri, împărţiţi pe sectoare, au achiziţionat peste 150.000 kg de porumb, aproape 2.000 kg de floarea-soarelui, circa 2.000 de ouă, 1.000 kg de păsări şi multe altele. Numărul membrilor cooperativei a sporit cu 10 la sută faţă de anul trecut, iar fondul social a crescut cu 90 la sută.

In magazin e forfotă mare. Vînzătorii abia pridideşc cu servitul. O tînără încearcă în faţa oglinzii o stofă verde. Ii place şi nu stă mult pe gînduri. Cere vînzătorului să-i măsoare 3 metri. La raionul cu mărfuri pentru comerţul de întîmpinare, colectivistul Gheorghe T. Ilie valorifică 1.517 kg de porumb şi primeşte în schimb ţiglă. Vasile Micu şi-a cumpărat un aparat de radio...

La plecare, m-am dus din nou în biroul preşedintelui. Mi-a arătat un raport pe care îl înainta Uniunii raionale. „Pentru a face faţă cererilor, vă rugăm a trimite un număr dublu de biciclete, ceasornice de masă şi aparate de radio".

Era vorba de Padina, de aceeaşi comună în care înainte cu 10 ani nu exista nici un aparat de radio, nici o bicicletă, şi în care trei pătrimi din locuitori socoteau timpul după soare sau cîntul cocoşilor.

Lumină şi cîntec

Istoria primelor aşezări ale satului Negoeşti începe cu 5 veacuri în urmă, pe vremea domnitorului Neagoe Vodă. Hrisoave cu peceţi grele din ceară roşie şi zidurile — acum aproape una cu pămîntul — ale fostei cetăţi domneşti stau mărturie vechimii. Cu timpul, locul fostei cetăţi l-a luat o mănăstire. Pămînturile ei se întindeau din Negoeşti pînă în Nana, din Balta Greaca pînă spre Dunăre. Mii de hectare de pămînt cum îi untul, baltă bogată în peşte de tot felul, vii din altoi renumit şi cîte altele. In schimbul muncii fără istov, călugării făgăduiau şerbilor din sat fericirile de neînchipuit ale împărăţiei cerului. Cît priveşte pămînteştile deşertăciuni, de astea aveau ei grijă. Să fi îndrăznit vreunul din clăcaşi să-şi îndulcească gura cu vre-un peşte prins din baltă sau cu vreo poamă din livadă şi-l aştepta biciuirea în pridvorul mînăstirii. De atunci a rămas o vorbă pomenită şi astăzi prin sat: cum că de atîta canon şi obidă, cei din Negoeşti şi-ar fi asigurat locuri în rai, pentru ei şi urmaşii lor, pînă în ziua judecăţii de apoi.

A urmat secularizarea averilor mănăstireşti şi locul călugărilor l-au luat moşierii, la fel de hapsîni şi crînceni.

Casele satului nu se deosebeau prea mult de cele de pe vremea lui Neagoe Vodă. Mortalitatea infantilă şi pelagra atingeau proporţii ce înfiorau de groază pe medicii veniţi în inspecţie în cîte un an o dată. Analfabetismul făcea casă bună cu superstiţia. Părea că cei din Negoeşti îngropaseră pentru totdeauna nădejdile de mai bine.

In viaţa unei atît de vechi aşezări omeneşti, 10—11 ani nu-s nimic. Şi totuşi, în anii regimului de democraţie populară s-au petrecut aci schimbări cum nu s-a pomenit în veacuri de-a rîndul şi despre care s-ar putea scrie cărţi întregi. Despre gospodăria colectivă „Flamura Roşie", de pildă, despre oameni ca brigadierul Ştefan Vătăşelu, care a cultivat pentru prima oară cartofi pe aceste meleaguri şi a obţinut 20.000 kg la hectar. Sau despre noua clădire a dispensarului ce se va inaugura la 1 Mai, cu saloanele îmbrăcate în faianţă albă şi dotată cu cele mai moderne instalaţii.

Dar nu despre acestea vreau să vorbesc. Ci despre lumina şi cîntul pe care muncitorii le-au adus celor din Negoeşti.

S-au ridicat aci sute de case noi, s-au construit şcoli, s-au pietruit uliţele. Lipsea însă ceva. Şi, într-o bună zi, muncitorii veniţi de la oraş s-au apucat de treabă. Au înfipt stîlpi în pămînt, au întins de-a lungul lor sîrme, au instalat un motor cu străşnică putere, şi comuna a primit lumină electrică. In fiecare an, reţeaua s-a extins şi astăzi toate casele din Negoeşti sînt luminate cu electricitate.

Cînd e lumină în case şi-n suflete, cîntecul nu poate să lipsească. La început, staţia de radioamplificare nu transmitea decît pentru cei 60 de abonaţi. Şi apoi, dintr-o dată, numărul lor a crescut: 100... 200... 500. Acum, în comună nu a mai rămas nici o casă fără difuzor.

Altădată, în dimineţile de primăvară, cei din Negoeşti erau chemaţi la muncă de vechilul boieresc. In tropotul calului şi sfichiuind din harapnic, sluga ciocoiască chema oamenii la treabă pe moşia stăpînului. Astăzi, din casele noi înconjurate de caişi şi piersici înfloriţi, colectiviştii din Negoeşti pleacă la muncă, petrecuţi pînă departe de cîntecele ce se revarsă din difuzoare.

★

Poţi oare, în cîteva crîmpeie, să arăţi în toată însemnătatea lui sprijinul pe care clasa muncitoare îl acordă ţărănimii muncitoare? Ar fi aidoma cu încercarea celui din poveste care voia să explice cuiva ce înseamnă un munte şi-i arăta o stîncă. Tractoarele şi maşinile agricole perfecţionate, mărfurile din ce în ce mai multe şi mai bune, sprijinul pentru electrificarea şi radioficarea satelor, sînt numai cîteva din multele şi feluritele forme prin care se manifestă acest sprijin. Şi dacă numai în zece ani alianţa de granit dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare a zămislit atîtea minunate lucruri, putem, cititorule, în această zi de sărbătoare a muncii, să privim mai departe, cu încredere, spre anii tot mai luminoşi care vin.

S. LEONARD

Pentru ca nici o palmă de pămînt să nu rămînă neînsămînțată

Să grăbim prin toate mijloacele ritmul muncilor agricole

* *

Zi şi noapte, fără întrerupere

Pentru ca mecanizatorii să poată efectua la timp şi în bune condiţii agrotehnice toate lucrările agricole pe ogoarele unităţilor deservite, conducerea S.M.T.-ului Viziru, raionul Călmatui, a luat din vreme o serie de măsuri tehnico-organizatorice care să asigure menţinerea în perfectă stare de funcţionare şi utilizarea cu randament sporit a întregului utilaj agricol. Deosebit de reparaţiile de bună calitate, făcute din vreme tuturor tractoarelor, maşinilor şi uneltelor agricole, de repartizarea brigăzilor de tractoare la aceleaşi unităţi unde au lucrat şi în anii trecuţi, la acest S.M.T. s-a dat o mare atenţie aplicării metodei graficului orar şi organizării lucrului în două schimburi.

In vederea aplicării cu succes a metodei graficului orar, mecanizatorii au fost instruiţi temeinic încă din iarnă în cadrul cursurilor profesionale, iar contoarele pentru înregistrarea turelor efectuate, graficele şi foile de planificare au fost pregătite din vreme. Conducerea staţiunii a pus la dispoziţia brigăzilor stocul de carburanţi şi lubrifianţi pentru funcţionarea neîntreruptă a parcului de maşini şi tractoare, piesele de schimb şi materialele necesare efectuării eventualelor reparaţii accidentale. In prezent, metoda graficului orar este aplicată cu bune rezultate de un număr de 25 de tractoare care lucrează pe ogoarele gospodăriilor colective din Golaşei, Viziru, Bordei Verde, Tufeşti şi întovărăşirilor din Lişcoteanca, Stancuţa şi Vintileşti.

In condiţiile deosebite de climă din primăvara aceasta, o mare importanţă are folosirea fiecărei ore bune de lucru în cîmp, efectuarea lucrărilor de arături şi însămînţări pe parcele de teren zvîntate, folosirea, alături de mijloacele mecanizate, a atelajelor şi uneltelor mici. Acest lucru a fost pe deplin înţeles de către mecanizatorii de la S.M.T. Viziru. Ei se străduiesc să învingă greutăţile pricinuite de timpul nefavorabil, folosind cît mai raţional tractoarele şi maşinile agricole. Agronomii de sector şi şefii de brigadă cercetează zi de zi starea terenului şi stabilesc în mod operativ locul unde va lucra fiecare tractor. Terenul zvîntat este delimitat apoi prin stegulețe de către pontatorii-alimentatori în parcele egale cu norma de lucru a tractoarelor respective, majorată cu 20—25 la sută. Porţiunile de teren prea moale, pe care nu pot intra tractoarele, sînt arate şi semănate — pe măsură ce se zvîntă — cu atelajele proprii ale colectiviştilor şi întovărăşiţilor.

In scopul realizării unei viteze de lucru cît mai mari, la un număr de 28 de tractoare dotate cu instalaţia electrică necesară, munca este organizată în două schimburi. Spre a se preîntîmpina orice oprire a tractoarelor, atît în schimbul de zi, cît şi în cel de noapte, mecanizatorii dau o mare atenţie executării îngrijirilor tehnice periodice şi zilnice. Acestea sînt făcute regulat şi cu multă atenţie de către tractoriştii din ambele schimburi înainte de începerea lucrului. Alimentarea se face cu pîlnii cu site pentru oprirea trecerii oricăror impurităţi în rezervoarele tractoarelor. Buna desfăşurare a lucrului din schimbul de noapte este urmărită în brigăzile respective de ajutorii şefi de brigadă, de agronomii şi mecanicii de sector. Ei au grijă ca parcelele ce vor fi lucrate în timpul nopţii să fie identificate şi brăzdate în cursul zilei. Totodată, ei controlează îndeaproape calitatea lucrărilor efectuate de către tractoarele din schimbul de noapte, atrăgînd atenţia mecanizatorilor asupra obligaţiei lor de a executa arătura la adîncimea stabilită, fără greşuri, de a nu lăsa negrăpată nici o palmă din terenul arat.

Organizîndu-şi munca în două schimburi şi după graficul orar, folosind cu pricepere orice oră din timpul prielnic, mecanizatorii de la S.M.T. Viziru au reuşit — cu toate greutăţile pricinuite de ploi — să execute repede şi bine un însemnat volum de lucrări agricole pe ogoarele unităţilor deservite de către staţiunea lor. In numai 3 zile bune de lucru din ultima decadă, ei au efectuat 1.250 de hantri, depăşind viteza zilnică de lucru cu 38,8 la sută. Datorită sprijinului primit din partea S.M.T.-ului, gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole deservite au terminat însămînţatul tuturor culturilor din epoca I.

Merită a fi subliniat faptul că mecanizatorii de la S.M.T. Viziru au realizat pînă la 25 aprilie a.c. peste 65 la sută din volumul de lucrări planificat pe întreaga campanie de primăvară. Fruntaşe pe staţiune sînt brigăzile a 6-a de S.R.T.-uri, condusă de Mocanu Gheorghe, care şi-a îndeplinit planul în proporţie de 140 la sută, şi a 5-a de I.A.R.-uri, de sub conducerea şefului de brigadă Jalnea Alexandru, care şi-a depăşit planul cu 15 la sută.

In momentul de faţă, mecanizatorii de la S.M.T. Viziru, paralel cu grăbirea lucrărilor din cîmp, se pregătesc temeinic în vederea însămînţării porumbului în cuiburi aşezate în pătrat. La această lucrare ei vor utiliza cele două semănători S.S. 6-A şi semănătorile I.A.R.-511 adaptate pentru semănatul porumbului în rînduri perfect drepte, de-a curmezişul cărora — după răsărirea plantelor — se va trece cu cultivatorul spre a se face buchetatul.

I. LEŞEANU

* *

Tractoristul Mihai Fenolend este fruntaş în întrecerea socialistă la G.A.S. Rîşnov, regiunea Stalin. La însămînţatul orzului el depăşeşte zilnic norma de lucru cu 50—60 la sută.

Folosind din plin orice oră bună de lucru

Fiind hotărîţi să obţină în acest an recolte cît mai bogate la hectar la toate culturile, membrii gospodăriei agricole colective „Filimon Sîrbu" din comuna Comana, regiunea Constanţa, muncesc neobosiţi zi şi noapte, spre a nu întîrzia executarea lucrărilor de primăvară şi îndeosebi semănatul.

Organizîndu-şi temeinic munca, folosind din plin mijloacele mecanizate şi întreaga capacitate de lucru a celor 60 de atelaje existente în gospodărie, colectiviştii au reuşit — cu toate greutăţile pricinuite de timpul nefavorabil — să însămînţeze la timp suprafeţe însemnate din culturile planificate. Aşa, de pildă, ei au însămînţat pînă la 23 aprilie 100 ha cu orz, 88 ha cu ovăz pentru boabe, 80 ha cu ovăz pentru masă verde, 10 ha cu borceag, 25 ha cu lucerna, 80 ha cu mazăre, 21 ha cu in pentru ulei şi 10 ha cu rapiţă.

Grăbind prin toate mijloacele ritmul lucrărilor, membrii gospodăriei agricole colective din Comana se străduiesc să aplice o serie de metode agrotehnice înaintate, spre a spori producţia agricolă la hectar. In acest an, ei vor semăna suprafeţe întinse cu culturi prăşitoare după metoda cuiburilor aşezate în pătrat. După această metodă agrotehnică înaintată ei au semănat cu floarea-soarelui 100 ha. Tot în felul acesta au semănat şi 320 ha cu porumb. Colectiviştii au făcut semănatul porumbului cu semănătoarea I.A.R.-511 în rînduri perfect drepte.

La efectuarea muncilor agricole din această campanie, colectiviştii din Comana au primit un sprijin puternic din partea mecanizatorilor de la S.M.T. Chirnogeni. Aceştia din urmă, lucrînd în două schimburi şi utilizînd raţional tractoarele şi maşinile, au reuşit ca în scurt timp să realizeze un mare volum de lucrări. După ploile căzute, colectiviştii n-au aşteptat ca întreaga suprafaţă de teren să fie bună pentru lucru, ci, pe măsură ce se zvînta o porţiune de pămînt, intrau imediat pe ea şi o semănau cît mai repede. Acolo unde tractoarele nu puteau să intre, colectiviştii lucrau cu atelajele lor proprii, neamînînd semănatul de azi pe mîine.

O dată cu executarea lucrărilor de însămînţări, colectiviştii din Comana se ocupă şi de întreţinerea semănăturilor de toamnă. Ei au grăpat întreaga suprafaţă cultivată cu cereale păioase şi au împrăştiat îngrăşăminte chimice pe 160 ha cu grîu de toamnă.

Posibilităţi există, dar nu sînt folosite

Gospodăria agricolă de stat Drăgăneşti-Olt are de executat în primăvara aceasta un volum mare şi complex de lucrări agricole. Din toamnă au rămas nearate peste 1.700 de hectare. Deosebit de aceasta, trebuie să fie însămînţată cu diferite culturi suprafaţa de 2.330 ha. Din acest volum de lucrări, pînă în prezent au fost executate arături pe suprafaţa de 373 de hectare, iar însămînţări numai pe 240 de hectare. Este adevărat că muncile agricole nu s-au putut desfăşura în mod normal din cauza ploilor abundente şi dese căzute în cursul acestei luni. Au fost însă şi zile prielnice lucrului în cîmp, cînd în perimetrul unor secţii ale gospodăriei porţiuni mari de teren zvîntat puteau fi arate şi semănate în bune condiţii agrotehnice, atît cu mijloace mecanizate, cît mai ales cu atelajele. Dar tehnicienii gospodăriei n-au cercetat zi de zi starea cîmpului, spre a identifica parcelele de pămînt care puteau fi lucrate, ci au aşteptat zvîntarea întregului teren.

Conducerea gospodăriei de stat Drăgăneşti-Olt manifestă o totală lipsă de preocupare pentru aplicarea metodelor înaintate de lucru menite să ducă la folosirea întregii capacităţi de lucru a parcului de tractoare şi maşini agricole. Aşa, bunăoară, la nici una din cele 10 brigăzi de tractoare ale gospodăriei nu se lucrează după metoda graficului orar şi nu sînt folosite cuplurile de maşini sau agregate complexe care ar putea spori simţitor productivitatea muncii. Ritmul încet în care se desfăşoară lucrările de arături şi însămînţări se datoreşte în bună parte faptului că unele tractoare — şi în special maşinile agricole — fiind reparate de mîntuială astă-iarnă, se defectează pe brazdă, fiind astfel scoase ore şi chiar zile întregi din lucru. Mecanicii agricoli, în loc să urmărească zi de zi, pe teren, felul cum sînt îngrijite şi utilizate maşinile şi tractoarele, îşi petrec cea mai mare parte din timp pe la atelierul gospodăriei. Din această cauză, cînd se defectează vreo piesă de la motorul tractorului sau de la maşinile tractate, tractoriştii sînt nevoiţi să aştepte ore şi chiar zile întregi pînă le soseşte vreun ajutor de la atelierul gospodăriei.

Dat fiind întîrzierea lucrărilor agricole şi greutăţile pricinuite de timpul ploios, conducerea gospodăriei de stat Drăgăneşti-Olt ar fi trebuit să folosească din plin la grăpat, arat şi semănat, alături de mijloacele mecanizate, toate atelajele trase de animale, cu atît mai mult cu cît pe porţiunile de teren prea înmuiate de ploi tractoarele nu pot intra şi lucra deocamdată. Acest lucru nu s-a făcut însă. In cadrul gospodăriei, un număr însemnat de atelaje sînt utilizate la lucrări ce n-au directă legătură cu campania de primăvară. Folosirea lor la însămînţări ar duce fără îndoială la grăbirea ritmului acestor lucrări.

Gospodăria agricolă de stat Drăgăneşti-Olt are de executat într-un timp scurt un volum foarte mare de lucrări agricole, care nu trebuie nicidecum întîrziate. Conducerea gospodăriei (director Troncuţă I.), care răspunde direct de organizarea şi îndrumarea producţiei agricole, trebuie să înţeleagă că în momentul de faţă nu există sarcină mai urgentă şi mai importantă ca grăbirea lucrărilor agricole şi mai ales a semănatului. Pentru îndeplinirea acestei sarcini, ea trebuie să mobilizeze toate forţele şi mijloacele de lucru existente, să ia măsuri pentru ca nici o oră din timpul prielnic executării lucrărilor în cîmp să nu se piardă.

N. FLORIAN

Inginer agronom... sau voiajor?

Deşi sfatul popular al comunei Curtici, raionul Arad, s-a îngrijit să-i creeze inginerului agronom Ana Curteanu, şefa punctului agricol din comună, condiţii cît mai bune de locuit, totuşi aceasta refuză să locuiască la... ţară preferînd să facă zilnic naveta pînă la Arad, unde îşi are domiciliul.

Un ţăran muncitor: — Tovarăşă inginer! Fiţi bună şi-mi arătaţi cum să însămînţez porumbul în cuiburi aşezate în pătrat... E a patra zi de cînd vă aştept.

Inginer Ana Curteanu: — Ei, asta-i bună. Tocmai acum te-ai găsit şi dumneata să-mi ceri sfaturi? Nu vezi că e aproape ora 5 şi trebuie să plec la Arad. Ce vrei să scap trenul?

Reducerea de preţuri — îndemn puternic spre dobîndirea de noi succese

* *

Cu aceiaşi bani, mai multe mărfuri

Recenta Hotărîre a Consiliului de Miniştri cu privire la reducerea de preţuri a fost primită cu multă bucurie şi încredere şi de către ţăranii muncitori din comunele regiunii Iaşi.

Luni dimineaţa, au venit în piaţă mult mai mulţi ţărani muncitori ca de obicei. După ce şi-au vîndut produsele agricole, ei au intrat în magazinele Iaşului pentru a-şi cumpăra diferite mărfuri industriale de care aveau nevoie.

La magazinul „Universal" din strada Ştefan cel Mare l-am întîlnit pe ţăranul muncitor Guţianu Emil, din comuna Vînători. Işi cumpăra un costum de haine. Era tare bucuros.

— Iată, îmi spune el, în loc de 514 lei, cît aş fi plătit înainte pentru acest costum, plătesc acum numai 351 lei. Imi mai rămîn 163 lei!

— Statul a putut să reducă preţurile, pentru că muncitorii de la oraş au lucrat mai mult şi mai bine! îl lămureşte zîmbind vînzătorul.

— Şi eu voi căuta ca în viitor să-mi muncesc cu şi mai mare tragere de inimă pămîntul, pentru a putea trimite la oraş cît mai multe alimente, răspunde Guţianu Emil. In afară de produsele agricole pe care le-am valorificat pînă acum, zilele acestea voi mai valorifica prin cooperativă încă 350 kg de porumb şi 60 kg de floarea-soarelui.

La o altă secţie a magazinului, ţăranca muncitoare Margareta Anton, din comuna Ţuţora, cumpăra două vase de aluminiu. In loc de 40 de lei, cît ar fi plătit pe aceste două vase săptămîna trecută, acum a dat numai 34 lei. Tot la acest raion se afla şi ţăranul muncitor Vartic Anton, din comuna Horleşti, care a cumpărat un fier de călcat. A plătit pe el 65,50 lei, cu 6,80 lei mai puţin faţă de preţul vechi.

Şi în magazinele de desfacere ale Uniunii regionale a cooperativelor meşteşugăreşti erau numeroşi ţărani muncitori. Maria Costache îşi alegea un şifonier.

— De la începutul anului — mi-a spus ea — mi-am pus în gînd să-mi cumpăr un astfel de dulap pentru rufe şi haine. El costa înainte 720 lei, iar acum îl cumpăr, cum se vede, numai cu 670 lei. Dintr-o dată 50 de lei mai puţin!

La fel de vesel era şi ţăranul muncitor Nicolae Chirăeşti, din comuna Prisăcani, care cumpăra cîteva scaune şi un pătuţ pentru copii.

Pentru ţăranii muncitori, ca şi pentru toţi ceilalţi oameni ai muncii, Hotărîrea guvernului privind reducerea preţurilor constituie un puternic îndemn de a contribui din toate puterile la sporirea producţiei în industrie şi agricultură, la creşterea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost — chezăşie a făuririi unui trai din ce în ce mai bun.

Răspundem prin fapte grijii partidului şi guvernului

Cu multă bucurie am aflat noi muncitorii, tehnicienii şi inginerii din gospodăria agricolă de stat Bragadiru, regiunea Bucureşti, despre Hotărîrea guvernului privitoare la reducerea de preţuri cu amănuntul a unor mărfuri alimentare şi industriale. Noi ştim că aceste măsuri care contribuie la creşterea puterii de cumpărare a salariului nostru, sînt rezultatul muncii pline de însufleţire depuse de întreg poporul muncitor, îndrumat şi călăuzit de partid, în vederea creşterii nivelului de trai al celor ce muncesc de la oraşe şi sate.

Şi noi, cei din gospodăria de stat Bragadiru, ne străduim zi de zi să lucrăm mai bine, pentru a putea trimite oamenilor muncii din oraşe cît mai multe produse agroalimentare, care să le asigure un trai din ce în ce mai îndestulător. In această primăvară, de pildă, gospodăria noastră a trimis pe piaţa oraşului Bucureşti 89 de tone de spanac, 39 de tone de ceapă, 3,5 tone de salată, precum şi importante cantităţi de usturoi, ridichi de lună etc., depăşindu-şi astfel planul de livrări. De asemenea, am amenajat în plus faţă de prevederile planului, 3.000 m.p. răsadniţe.

Cu avînt sporit vom căuta să muncim şi de acum înainte, pentru ca de pe fiecare hectar să scoatem recolte cît mai bogate. Eu, bunăoară, mă voi strădui să folosesc cît mai bine fiecare ceas bun de lucru, să-mi îngrijesc cît mai bine tractorul, pentru a-mi îndeplini şi depăşi numărul de hantri ce-l am de executat, iar lucrările ce le voi face voi căuta să fie de cea mai bună calitate. In ultimele zile, eu, împreună cu ceilalţi tractorişti, am reuşit să ne depăşim cu mult norma zilnică la arat, semănat, discuit etc.

Sîntem hotărîţi să lucrăm cu hărnicie şi pricepere spre a contribui la executarea în cît mai scurt timp şi cît mai bine a muncilor agricole de primăvară, la obţinerea celor 10 milioane de tone de cereale pe care agricultura va trebui să le producă în acest an.

NICULAE NICULAE
tractorist la gospodăria agricolă de stat Bragadiru din regiunea Bucureşti

Sporirea producţiei agricole — contribuţia noastră

Duminica trecută, ne aflam în faţa sfatului popular mai mulţi ţărani muncitori. Printre ei erau şi Anton Gheorghe, Moldoveanu Dumitru şi alţii, cu care eu mă ajut în muncile agricole din această primăvară. Tocmai discutam ce avem de făcut în săptămîna viitoare, cînd deodată numai ce am auzit transmisă prin difuzorul aşezat în faţa sfatului Hotărîrea guvernului în legătură cu reducerea de preţuri. Ne-am bucurat cu toţii de această Hotărîre, căci la multe mărfuri de care avem mereu trebuinţă în gospodărie s-au redus preţurile. Şi am fost mîndru cînd s-a citit că la această reducere de preţuri am contribuit şi noi, ţăranii muncitori, care am trimis la oraş mai multe produse agroalimentare.

Eu, bunăoară, ascultînd sfatul agronomilor, mi-am lucrat anul trecut pămîntul mai bine decît în alţi ani şi am obţinut recolte mai mari. Mi-am achitat în întregime cotele către stat, mi-am oprit cele trebuitoare în gospodărie şi mi-au mai rămas peste 1000 kg de porumb şi alte cereale pe care le-am valorificat prin cooperativă. Anul acesta vreau să valorific şi să aduc pe piaţă şi mai multe produse agricole. Am însămînţat printre cei dintîi din comună toate culturile din epoca I şi am început însămînţatul porumbului. Totodată, i-am ajutat în muncă şi pe ceilalţi ţărani muncitori din grupa de întrajutorare, ca şi ei să facă la timp însămînţatul. In dorinţa de a dobîndi recolte bogate la hectar, cu toţii o să semănăm porumbul după metoda cuiburilor aşezate în pătrat. Faptul că lucrăm împreună ne va înlesni mult şi la praşilă. In felul acesta, vom obţine toţi recolte mai bogate şi vom putea contribui mai mult la aprovizionarea populaţiei.

SANDU HODOROGEA
ţăran muncitor din com. Sendreni, regiunea Galaţi

In raionul Piteşti, viteza de lucru trebuie sporită

In ciuda condiţiilor de climă neprielnice din primăvara aceasta, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Piteşti, lucrînd cu hărnicie pentru asigurarea pîinii poporului, au dobîndit pînă în prezent unele succese în executarea muncilor de primăvară. Cu toate acestea, dacă ţinem seama de zilele bune de lucru care au fost, şi de tractoarele, maşinile şi mai ales atelajele existente în gospodăriile agricole, volumul de lucrări efectuat în regiune este mult prea mic faţă de posibilităţi. Că se putea face mai mult, ne-o dovedeşte faptul că în unele raioane şi comune — cu aceleaşi condiţii de climă — muncile agricole sînt într-un stadiu mai avansat. Astfel, în raioanele Găeşti şi Drăgăşani, unde ţăranii muncitori au fost îndrumaţi de către organele de stat şi agricole să folosească orice oră din timpul prielnic, să lucreze fiecare porţiune de teren zvîntată, s-au arat şi semănat suprafeţe însemnate.

In alte raioane însă — printre care şi raionul Piteşti — muncile agricole de primăvară sînt mult întîrziate. Suprafeţele însămînţate pînă la 23 aprilie a. c. cu floarea-soarelui, cartofi, plante furajere, atingeau procente extrem de mici faţă de cele planificate. Foarte întîrziat este grăpatul ogoarelor şi al semănăturilor de toamnă, cu toate că tipul solului (în majoritate podzol) şi ploile căzute care l-au presat impuneau executarea fără nici o întîrziere a acestei lucrări recomandate de agrotehnică. E suficient să arătăm că în cuprinsul raionului Piteşti au fost grăpate pînă la data de mai sus numai 135 ha de semănături de toamnă şi cîteva zeci de hectare de ogor de toamnă.

De această stare de lucruri sînt vinovate în mare măsură organele de stat locale şi cele agricole, care nu au dus o susţinută şi temeinică muncă de lămurire şi mobilizare a ţărănimii muncitoare pentru a ieşi la cîmp şi a lucra de zor cu toate atelajele în fiecare zi, în fiecare oră din timpul prielnic executării arăturilor şi însămînţărilor. In mod cu totul greşit, s-a aşteptat zvîntarea întregului teren pe care-l are gospodăria sau satul, pentru ca abia apoi să se iasă la cîmp.

Caracteristică în această privinţă este situaţia din comunele Oaria şi Bradu, care împreună cuprind aproximativ o treime din suprafaţa arabilă a raionului. In perioada dintre două ploi au fost zile cu timp frumos în care puteau fi executate cu atelajele trase de animale, fără nici o greutate, unele lucrări ca grăpatul semănăturilor de toamnă şi al arăturilor de primăvară şi chiar semănatul unor culturi pe numeroase parcele de teren zvîntat. In bune condiţii puteau fi lucrate îndeosebi terenurile înclinate, situate pe coasta dealurilor. Acest lucru nu s-a făcut însă.

In comuna Oaria există peste 260 de atelaje. Cu toate acestea, în zilele de 22 şi 23 aprilie, cînd timpul permitea executarea unor lucrări, puteau fi văzute pe cîmp la arat şi semănat doar cîteva zeci de atelaje. Membrii comitetului executiv al sfatului popular şi tehnicianul agricol Bosomoi Florea, în loc să îndrume şi să mobilizeze în aceste zile pe toţi producătorii agricoli să iasă la arat şi semănat, stăteau liniştiţi în birou, întocmind diferite lucrări. De altfel, în întreaga perioadă a campaniei de primăvară, organizarea muncii şi îndrumarea tehnică a lucrărilor au fost lăsate numai pe seama şefilor de sectoare.

Comitetul executiv al sfatului popular comunal n-a antrenat, cu ajutorul deputaţilor şi al colectivelor lor cetăţeneşti, pe toţi ţăranii muncitori în întrecere patriotică pentru executarea la vreme şi în bune condiţii agrotehnice a muncilor de primăvară.

Organele agricole nu urmăresc şi nu popularizează prin gazeta cetăţenească şi la panoul de onoare pe ţăranii muncitori fruntaşi la lucrările de primăvară, spre a mobiliza prin exemplul lor pe cei rămaşi în urmă împotriva unor chiaburi ca Radu Buican, Ion Buican şi Marin Burcea, care prin nefolosirea mijloacelor de lucru caută să saboteze muncile de primăvară, organele locale ale puterii de stat nu iau nici un fel de măsuri.

Ca urmare a acestor lipsuri în organizarea şi conducerea muncilor agricole, în comuna Oaria se însămînţase pînă la 23 aprilie cu floarea-soarelui doar cîteva hectare, iar lucrările de grăpat şi arături de primăvară se executaseră pe suprafeţe neînsemnate.

Lucrurile nu stau de loc mai bine nici în comuna Bradu, unde lucrările de grăpat şi arat se desfăşoară într-un ritm neîngăduit de încet, iar semănatul culturilor din epoca I e mult întîrziat. In această comună, există unii producători agricoli care n-au atelaje complete de muncă. Unul din mijloacele principale pentru biruirea acestei greutăţi era organizarea ajutorului reciproc între ţăranii muncitori cu unelte, vite şi braţe de muncă în aşa fel încît nici o palmă de pămînt să nu rămînă neînsămînţată la vreme. Comitetul executiv al sfatului popular comunal şi tehnicienii punctului agricol nu au mobilizat însă pe cei 35 de deputaţi comunali şi pe membrii comisiilor de însămînţări din cele trei sate ale comunei, pentru a sprijini şi coordona întrajutorarea în muncă a ţăranilor muncitori în vederea folosirii complete şi cu randament sporit a atelajelor existente în comună.

Rămînerea în urmă a lucrărilor agricole de primăvară în comunele Bradu şi Oaria se datoreşte în mare măsură lipsei de activitate de care dă dovadă tov. Broc Ion, tehnicianul punctului agricol. Deşi are în raza sa de activitate numai două comune, tov. Broc Ion n-a mai trecut prin comuna Oaria de la data de 6 aprilie, lipsind pe colectivişti şi ţăranii muncitori cu gospodării mici şi mijlocii de îndrumările agrotehnice de care aceştia au atît de mare nevoie în condiţiile de climă a acestei primăveri tîrzii. Deoarece nimeni nu le arată importanţa mare ce o are pentru belşugul recoltei folosirea fiecărei ore bune de lucru în cîmp, colectiviştii din comuna Oaria de pildă, aşteaptă liniştiţi să se zvînte tot terenul pentru ca tractoarele S.M.T.-ului să le poată executa toate lucrările contractate şi nu caută să utilizeze atelajele proprii, spre a ara şi semăna cît mai repede orice porţiune de teren zvîntat.

In raionul Piteşti, unde muncile agricole de primăvară sînt foarte mult întîrziate, se impune a fi luate toate măsurile pentru intensificarea ritmului de lucru şi recuperarea timpului pierdut din cauza ploilor. Posibilităţi pentru a se face acest lucru există. Totul depinde de buna organizare a lucrărilor, de folosirea fiecărei ore din timpul prielnic şi a tuturor tractoarelor, maşinilor şi atelajelor aflate în orice categorie de gospodărie, de efortul susţinut şi permanent depus de cei ce muncesc pe ogoarele acestei regiuni. Intensificînd prin toate mijloacele ritmul lucrărilor, organele agricole şi tehnicienii agronomi trebuie să asigure — prin exercitarea unei vii şi permanente munci de îndrumare şi control la faţa locului — aplicarea metodelor agrotehnice înaintate la toate culturile agricole — chezăşie a obţinerii unor recolte bogate.

GH. EICHNER

Se intensifică schimbul între oraş şi sat

Prin comerţul de întîmpinare

Tot mai mulţi ţărani muncitori din comuna Străoane, raionul Panciu, valorifică prin cooperative surplusul de porumb şi alte produse agricole cumpărînd în schimb prin comerţul de întîmpinare diferite mărfuri industriale.

Aşa de pildă, ţăranul muncitor Tănase Neamţu şi-a luat un aparat de radio pentru care a dat 480 kg de porumb şi 385 lei. De asemenea, ţăranul muncitor Vasile Pricop din Satu Nou a luat tablă de 1.624 lei dînd pentru jumătate din valoare porumb, iar pentru restul bani.

Aparate de radio, materiale de construcţii şi alte produse industriale au luat prin comerţul de întîmpinare mulţi alţi ţărani muncitori din raion.

Maria Bîrlădeanu
corespondent

*

Cooperativa din comuna Fîntînele, raionul Suceava, desfăşoară o rodnică activitate. Găsind aci mărfurile industriale de care au nevoie, ţăranii muncitori îşi valorifică prin cooperativă cantităţi tot mai însemnate de produse agricole. Astfel, ţăranii muncitori Ion Cuţupaş, Petre Haşcă şi alţii, vînzînd porumb, şi-au cumpărat prin comerţul de întîmpinare cîte un aparat de radio, tablă şi ţiglă pentru acoperit casele şi alte produse.

De curînd, cooperativa din Fîntînele a înregistrat un nou succes: a organizat în comună cîteva stîni cooperatiste în cadrul cărora ţăranii muncitori au adus peste 5.000 de oi. Stînile au fost dotate cu întreg utilajul necesar prelucrării laptelui.

C. Mihăilescu
corespondent

Peste prevederile planului

Peste 100.000 de ţărani muncitori din regiunea Suceava au încheiat în acest an contracte cu oficiile raionale de achiziţii şi contractări, pentru a creşte, îngrăşa şi livra statului, animale şi păsări.

Planul de contractare pe regiune a fost depăşit cu 38 la sută la viţei, cu 117 la sută la porcine, cu 125 la sută la ovine şi cu 47 la sută la păsări. Cele mai multe contractări au fost încheiate în raioanele Rădăuţi, Suceava, Botoşani şi Dorohoi.

Unii ţărani muncitori au şi început să livreze animalele îngrăşate. Ţăranul muncitor Nicolau Ailinoai, din comuna Coşula, raionul Botoşani, a livrat doi boi în greutate de 1.106 kg pentru care a primit 4.977 lei. Cu o parte din banii primiţi el a cumpărat la preţ redus 3 kg de talpă şi 7 fuse de piele, 4,500 kg de bumbac şi alte mărfuri. Totodată, el a beneficiat de reducerea a 250 kg de porumb şi 77 kg de carne din cotele datorate statului pe acest an. Ţăranul muncitor Ion Hurjui din comuna Gălăneşti, raionul Rădăuţi, a primit 3.240 lei pentru un porc livrat în greutate de 270 kg, iar Mihai Marici, din comuna Şerbăuţi din acelaşi raion, a primit 3.036 lei la livrarea unui porc de 253 kg.

In primul trimestru al anului, ţăranii muncitori din regiune care şi-au livrat animalele îngrăşate după prevederile contractelor încheiate, au cumpărat la preţ redus 846 kg de talpă, 2.128 fuse de piele, 2.066 kg de bumbac şi alte produse industriale.

Forțele păcii și socialismului mai puternice și mai unite ca oricînd

Pentru a 65-a oară, clasa muncitoare de pretutindeni sărbătorește 1 Mai, ziua sa de luptă, de solidaritate, de frăție internațională.

Azi, de la Oceanul Pacific la Elba, 900 de milioane de oameni sărbătoresc 1 Mai sub soarele libertății. Proletariatul din țările capitaliste care suferă mizeria, împilarea și nesiguranța zilei de mîine, duce o luptă plină de eroism pentru eliberarea sa de exploatarea imperialistă. Marxism-leninismul, geniala învățătură dătătoare de viață, luminează drumul luptei oamenilor muncii din toate țările capitaliste pentru eliberarea lor și drumul oamenilor muncii din țările libere pentru construirea noii societăți.

La mai mult de 37 de ani după Revoluția din Octombrie și la aproape 10 ani de cînd victoriosul drapel sovietic a fost implîntat la Berlin, sărbătorirea lui 1 Mai reprezintă un tablou grandios al cărui cadru îl constituie forța crescîndă a lagărului socialismului, forța crescîndă a clasei muncitoare internaționale, forța popoarelor mobilizate în uriașul front al apărătorilor păcii și progresului umanității.

1 Mai are 66 de ani. Ceea ce a fost la început numai o speranță de eliberare din lanțurile capitaliste a devenit o realitate pentru aproape un miliard de oameni. Această realitate dă forțe sporite oamenilor muncii de pretutindeni pentru a duce o luptă și mai unită și mai organizată, spre a împiedica izbucnirea războiului pustiitor și a cîștiga libertatea. 1 Mai 1955 vede ridicîndu-se la orizontul clasei muncitoare de pretutindeni zorile unei lumi în care, în ciuda uneltirilor negutătorilor de moarte, va domni o pace trainică și în care popoarele stăpîne pe soarta lor se vor bucura de independența națională, de drepturile lor democratice și vor cunoaște fericirea.

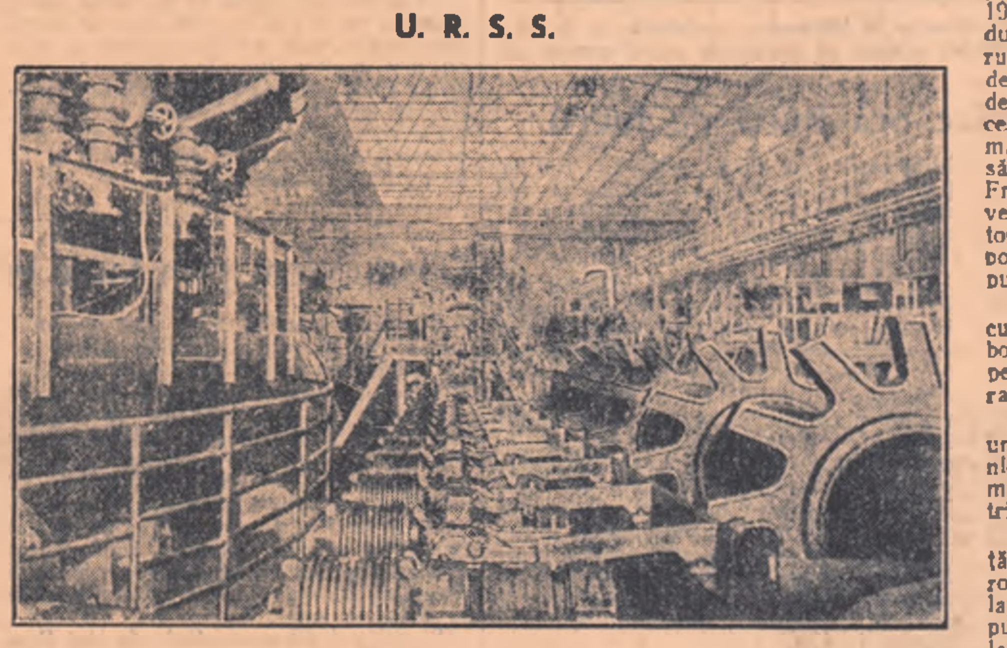
Uriașa forță a Uniunii Sovietice și a Chinei Populare

Zece ani sînt o epocă scurtă în istoria unui popor. Dar amploarea uriașă a construcției economiei pașnice din țara socialismului, realizată de la încetarea războiului pînă în această zi de mare sărbătoare muncitorească, întrece orice îndrăzneață închipuire. Peste 900 de miliarde de ruble au fost cheltuite de statul sovietic pentru construcții capitale. In această perioadă atît de rodnică, au fost refăcute, construite și puse în funcțiune peste 8.000 de mari întreprinderi industriale de stat. Cu fiecare an se extinde construcția de locuințe, școli, spitale. In localitățile rurale au fost construite aproape 4.500.000 de locuințe pentru colhoznici și pentru intelectualii de la sate. Succese remarcabile. Ele sînt subliniate și prin extinderea producției de mărfuri de larg consum popular și de punerea în funcțiune a primei centrale electrice din lume care funcționează pe bază de energie atomică. Acest progres, care umple de admirație pe toți oamenii cinstiți din lume, este întregit de succesele dobîndite în dezvoltarea agriculturii.

Acum a devenit clar pentru toată lumea că Uniunea Sovietică este mai puternică ca oricînd și că puterea ei crește necontenit. In fruntea lagărului păcii, alături de U.R.S.S., se află China Populară. După o luptă eroică, care a durat mai bine de două decenii, marele popor chinez s-a eliberat din lanțurile imperialismului și pășește azi pe drumul construirii socialismului. Poporul chinez se prezintă la acest 1 Mai, în fața muncitorilor de pretutindeni, cu un bilanț de realizări de care poate fi mîndru. Acolo unde în urmă cu 5 ani domnea sărăcia, iobăgia, analfabetismul, împilarea feudalo-ciankaistă și jaful imperialist, strălucește acum soarele libertății. El a alungat pe colonialiști și sclavagiști și a risipit întunericul ignoranței. Frînele statului sînt azi în mîinile celor ce muncesc. Acum se ridică spre cer coșuri nenumărate ale întreprinderilor noi, se întind lanurile rodnice ce aparțin țăranilor care le lucrează. Infloreşte o economie națională care face zi de zi mai îmbelșugată viața poporului chinez. Mărețe sînt realizările puternicii Republici Populare Chineze. La sfîrșitul anului 1954, întreaga producție globală a industriei și agriculturii chineze a fost de 2,2 ori mai mare decît producția anului 1949, iar producția globală a industriei moderne a crescut cu 4,2 ori.

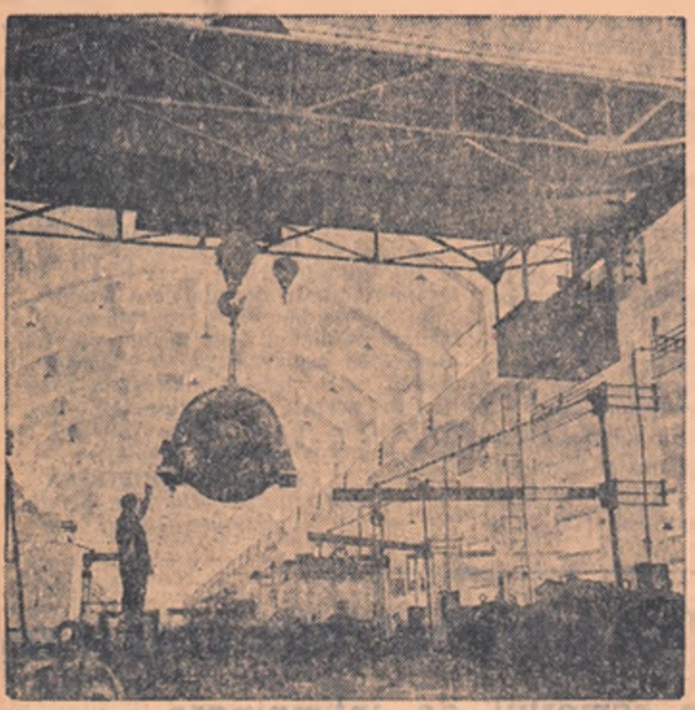
In fruntea lagărului păcii, marile puteri democrate, U.R.S.S. și China Populară, formează zidul de granit de care se vor sfărîma toate uneltirile celor ce visează să stăpînească din nou omenirea.

U. R. S. S.

Un aspect al băii de răcire a pinioanelor de la transportoarele benzilor laminoarelor uzinei Novotrubni din Pervouralsk.

R. P. CHINEZĂ

Uzina constructoare de mașini și utilaj electric din Sanhai care produce în serie generatoare electrice de 500 C. P.

Țările de democrație populară înaintează victorios pe drumul socialismului

Pe zi ce trece, se dezvoltă și se întăresc țările de democrație populară, țările care s-au rupt din lanțurile robiei capitalului în urma victoriei dobîndite de victorioasele Armate Sovietice în cel de al doilea război mondial. In acest 1 Mai, cu legitimă mîndrie privesc ele drumul greu dar presărat cu victorii pe care l-au parcurs de cînd au răsturnat puterea moșierilor și a capitaliștilor, de cînd au scăpat de sub jugul capitalului străin. In acești ani, țările de democrație populară, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, au obținut noi și noi succese în înfăptuirea unor transformări social-economice radicale pe drumul lor spre socialism — unicul drum care duce aceste țări spre dezvoltarea multilaterală a economiei lor, la ridicarea necontenită a bunăstării popoarelor. Pe cînd nivelul producției în țările capitaliste a fost în 1954 inferior celui din 1953, nivelul producției industriale atins de țările lagărului păcii și socialismului a fost în 1954 de 3,4 ori superior celui din 1937. Polonia de azi, de exemplu, nu mai seamănă cu cea de ieri. Producția ei industrială este mai mare decît aceea a Italiei. La rîndul său, Cehoslovacia a și întrecut țări ca Franța și Germania occidentală în ce privește volumul producției pe cap de locuitor la oțel și alte multe prefabricate importante. De asemenea, țara noastră dispune de o industrie dezvoltată.

R.P.D. Coreeană și R.D. Vietnam, lecuindu-și rănile groaznice lăsate de războiul imperialist pustiitor, fac pași mari pe calea renașterii economice și culturale.

R.D. Germană, bastion de nădejde al unei Germanii unite, democratice și pașnice, cunoaște de asemenea o dezvoltare mereu crescîndă a producției sale industriale și a producției sale agricole.

Un factor principal în mersul înainte al țărilor de democrație populară din Europa și Asia îl constituie ajutorul multilateral și dezinteresat acordat de marea putere socialistă, Uniunea Sovietică. Relații de tip nou, neștiute în istorie, s-au stabilit între țările lagărului democrației și socialismului, relații bazate pe principiul respectului reciproc de interese. Hotărîrea guvernului sovietic de a acorda unor țări prietene, printre care și țara noastră, ajutorul necesar pentru producerea și utilizarea în scopuri pașnice a energiei atomice, deschide nu numai perspective luminoase dezvoltării economiei țărilor lagărului socialismului, dar ilustrează și frăția trainică, de nezdruncinat a relațiilor frățești dintre țările în care nu mai domnește capitalul.

Pacea va învinge războiul

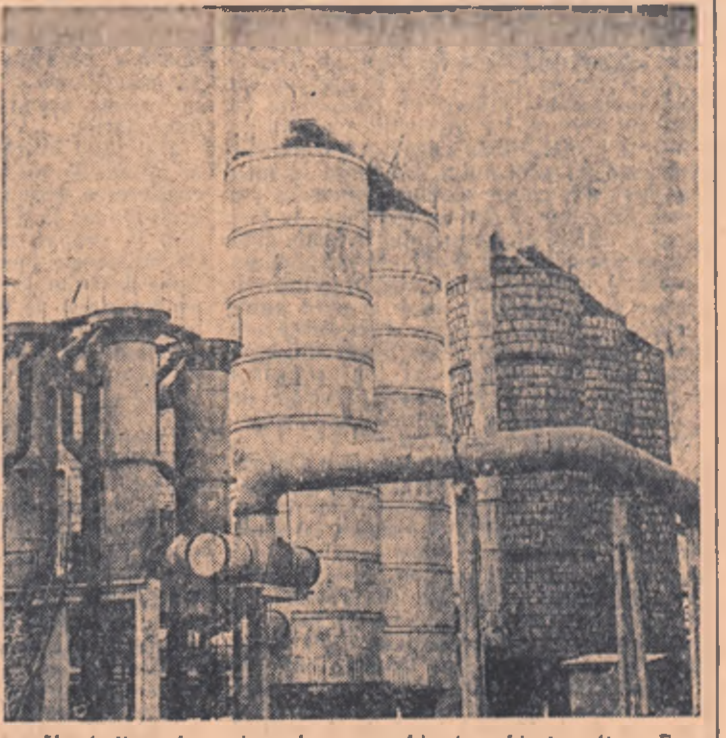
Credincioase principiului leninist al coexistenței pașnice, Uniunea Sovietică, și împreună cu ea R.P. Chineză și țările de democrație populară, luptă neobosit pentru apărarea păcii, slăbirea încordării internaționale, realizarea unei securități generale, precum și pentru reducerea înarmărilor și interzicerea armelor atomice și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă. Un succes de mare importanță al acestei lupte l-a constituit încetarea războiului din Coreea și Vietnam. Puterile imperialiste însă calcă în picioare voința propriilor lor popoare și-și intensifică pe zi ce trece politica lor războinică bazată pe așa-zisele „poziții de forță". Ele organizează blocuri agresive, intensifică cursa înarmărilor și se străduiesc să repună pe picioare militarismul agresiv german. Hotărîrile Conferinței de la Moscova au răsunat însă ca un avertisment puternic dat ațîțătorilor la război, care organizează blocuri militare agresive.

La aproape 10 ani de la terminarea celui de al doilea război mondial și în preajma lui 1 Mai, omenirea progresistă, toți oamenii cinstiți din lume, sprijină tot mai puternic eforturile lagărului socialismului pentru a feri omenirea de un al treilea război mondial. Frontul păcii a cuprins întreg globul pămîntesc. Un rol hotărîtor în asigurarea succesului uriașei bătălii pentru pace îl are unitatea de acțiune a forțelor păcii. Răsunetul puternic pe care l-a avut campania de semnături pe Apelul Păcii de la Viena, cu sutele de milioane de semnături strînse pînă acum, este o ilustrare a forței și unității acestui front. Conferința de la Leipzig, care s-a terminat acum cîteva zile, dovedește întărirea solidarității tuturor oamenilor muncii din Europa, hotărîrea lor fermă de a bara drumul refacerii militarismului german și al unui nou măcel mondial.

La conferința de la Bandung, popoarele din Asia și Africa au făcut cunoscut că nu mai vor să fie carne de tun pentru războaiele agresive ale imperialiștilor și s-au pronunțat cu toată fermitatea împotriva discriminărilor rasiale și colonialismului.

Popoarele vor securitate colectivă, pace și prietenie. Uriaș este frontul mondial al păcii, care întrece cu mult forțele agresive. Popoarele unite în acest front au putința să împiedice înfăptuirea planurilor ațîțătorilor la război.

R. P. BULGARIA

Unul din cele mai moderne combinate chimice din Europa, Combinatul „Stalin" din Dimitrovgrad, construit în anii regimului popular.

Cuvîntul demn al popoarelor Asiei și Africii

La 24 aprilie au luat sfîrșit lucrările conferinței țărilor din Asia și Africa. Delegațiile guvernamentale din 29 de țări asiatice și africane au elaborat comunicatul final al conferinței — un adevărat document istoric al renașterii popoarelor Asiei și Africii. Intr-adevăr, rezultatele conferinței de la Bandung sînt o mărturie grăitoare a faptului că Asia și Africa au de spus un cuvînt important pe arena internațională, că majoritatea zdrobitoare a țărilor din aceste două continente luptă pentru independență națională și pace, împotriva colonialismului.

De altfel, chiar ideea și convocarea conferinței ilustrează cum nu se poate mai bine avîntul nemaiîntîlnit al luptei popoarelor din colonii. In lumina lucrărilor conferinței de la Bandung, șubrezenia sistemului colonial al imperialismului, șubrezenia pozițiilor imperialiste pe continentele Africii și Asiei apare mai mult decît evidentă. A fost și rămîne tragic pentru imperialism pierderea Chinei, căci victoria poporului chinez de 600 milioane de oameni a schimbat radical situația în Asia și bazinul Oceanului Pacific, a influențat evoluția întregii situații internaționale. Existența și dezvoltarea impetuoasă a R. P. Chineze fac să ardă în inimile a sute de milioane de oameni din țările încă asuprite de jugul colonial dorul de libertate și hotărîrea de luptă pentru a cuceri această libertate. Realitatea istorică din Asia confirmă că mitul atotputerniciei imperialismului s-a spulberat pentru totdeauna în țările coloniale. „Incercările reacționare ale forțelor imperialiste mondiale — se arată în raportul prezentat de tov. D. T. Sepilov la 22 aprilie, cu prilejul sărbătoririi nașterii lui Lenin — și în primul rînd ale Statelor Unite, devenite jandarm internațional, de a înăbuși lupta plină de abnegație a popoarelor Asiei pentru libertatea și independența lor, suferă o înfrîngere după alta".

Conferința de la Bandung este fără îndoială o astfel de înfrîngere a puterilor coloniale, un eveniment fără precedent în istoria străveche a țărilor africano-asiatice. Cît de măreț și de hotărît răsună astăzi în lume cuvîntul demn al celor un miliard și șase sute de milioane de oameni care populează aceste două continente! Importanța istorică a conferinței de la Bandung — primul for internațional al țărilor Africii și Asiei — este atît de incontestabilă încît nu poate fi negată nici de cei cărora această conferință nu le este în mod vădit pe plac. Astfel, în chiar buletinul de știri al agenției americane United Press au putut fi citite aprecierile pozitive despre conferința de la Bandung făcute de șeful delegației irakiene, Jamali, care se știe că a fost unul din apărătorii pozițiilor S.U.A.

Intr-adevăr, documentul final al conferinței arată că reprezentanții țărilor participante, cu toate punctele diferite de vedere în abordarea unor anumite probleme, cu toate divergențele care-i mai despart, au putut totuși să găsească un teren comun de înțelegere și să realizeze acorduri în chestiuni extrem de importante pentru viața popoarelor și ale lumii, ca: acțiunea de apărare a păcii generale și de sprijinire a colaborării politice, economice și culturale internaționale, acțiunea de împotrivire față de colonialism. Găsirea de puncte comune pentru înțelegere de către țări cu sisteme sociale diferite, așa cum sînt țările Asiei și Africii participante la conferința de la Bandung, a dovedit o dată mai mult însemnătatea principiului coexistenței pașnice între sistemele politice și sociale existente în lume.

Popoarele Asiei și Africii năzuiesc fierbinte să realizeze progrese economice și culturale, să pună în valoare străvechile moșteniri ale civilizațiilor lor. Tocmai de aceea, primele două probleme incluse în comunicatul final cuprind dorința unanimă a popoarelor din Asia și Africa de a-și dezvolta economia și cultura.

Din aproape fiecare pasaj al documentului final al conferinței răzbate glasul acuzator al popoarelor africane și asiatice împotriva colonialismului și a discriminării rasiale. Din cele șapte puncte care alcătuiesc comunicatul, patru se ocupă într-o formă directă sau indirectă de această problemă. Cu vigoare sînt condamnate manevrele puterilor occidentale care se încăpățînează să mai mențină pe grumajii unor popoare jugul colonial. „Sub toate manifestările sale, colonialismul reprezintă un rău care trebuie curmat fără întîrziere" — declară solemn țările Asiei și Africii în comunicatul final al conferinței: de aceea — se spune mai departe în document — țările participante au căzut de acord să sprijine „cauza libertății și independenței" pentru care luptă toate popoarele coloniale. Sprijinind dreptul popoarelor din Algeria, Maroc și Tunisia la autodeterminare, drepturile suverane ale Indoneziei asupra Irianului de vest, lupta arabilor din Palestina pentru drepturile omului și exprimîndu-și simpatia față de victimele discriminării rasiale din Africa de sud, conferința de la Bandung a dat o lovitură puternică politicii colonialiste a puterilor imperialiste.

Comunicatul final al conferinței de la Bandung are înscrisă, în ultimele sale două puncte, hotărîrea majorității covîrșitoare a țărilor africane și asiatice de a lupta pentru apărarea păcii, pentru promovarea coexistenței pașnice și a colaborării, împotriva războiului ca mijloc de rezolvare a neînțelegerilor, contra întrebuințării armelor atomice și cu hidrogen și a altor arme care pot provoca exterminarea în masă a oamenilor.

Conferința africano-asiatică s-a dovedit a fi o etapă importantă în întărirea procesului istoric al solidarității popoarelor coloniale. O contribuție de cea mai mare însemnătate la succesul conferinței de la Bandung a avut-o delegația R. P. Chineze în frunte cu premierul Ciu En-lai. Delegația R. P. Chineze a adoptat aceeași poziție consecventă de promovare a înțelegerii internaționale și de rezolvare a problemelor litigioase pe calea tratativelor. R. P. Chineză a încheiat un tratat cu Republica Indonezia în problema cetățeniei minorității chineze care locuiește în această țară. De asemenea, a fost încheiat un pact de neagresiune cu Laosul. Dar cel mai însemnat act menit să consolideze pacea în Extremul Orient a fost desigur declarația lui Ciu En-lai din 23 aprilie, cu privire la faptul că guvernul R. P. Chineze este gata să înceapă tratative cu guvernul S.U.A. în problema slăbirii încordării în regiunea Taivanului. Această declarație a premierului Ciu En-lai a fost apreciată de opinia publică mondială și de participanții la conferință ca o nouă dovadă a politicii de pace a marelui stat democrat-popular chinez. Participarea și rolul jucat de R. P. Chineză la conferința de la Bandung au făcut să crească și mai mult prestigiul internațional al marii puteri democrat-populare R. P. Chineză. Alături de R. P. Chineză, un important rol pozitiv la conferință l-au jucat delegațiile Indiei, Indoneziei, Birmaniei și Egiptului, delegații care au promovat și susținut ideile libertății și independenței naționale a popoarelor, ideile apărării păcii.

„Noi, popoarele Asiei și Africii — a declarat în cuvîntul de închidere prim ministrul Indoneziei, Ali Sastroamidjojo — am arătat că putem colabora și că vrem pace, și înainte de toate pace pentru binele popoarelor noastre și al popoarelor întregii lumi... Să continuăm deci calea noastră comună. Fie ca conferința de la Bandung să lumineze ca un far progresul viitor al țărilor Asiei și Africii".

10 ani de la eliberarea Austriei

Telegramele lui K. E. Voroșilov, N. A. Bulganin și V. M. Molotov către T. Koerner, J. Raab și L. Figl

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite textul telegramei adresate la 26 aprilie de către președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., K. E. Voroșilov, președintelui Republicii Austriace, dl. Theodor Koerner.

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Austriei de sub dominația hitleristă și a restabilirii Republicii Austriace, primiți, domnule președinte, felicitările Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și ale mele personal, precum și cele mai bune urări pentru poporul austriac în opera de refacere a unei Austrii independente, libere și democrate.

*

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite textul telegramei adresate la 26 aprilie de către președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, cancelarului federal al Republicii Austriace, dl. Julius Raab.

In ziua celei de a 10-a aniversări a eliberării Austriei și a restabilirii Republicii Austriace, vă rog, pe dvs., domnule cancelar, și guvernul Austriei să primiți din partea guvernului Uniunii Sovietice și a mea personal felicitări și cele mai bune urări.

Ingăduiți-mi să-mi exprim convingerea că tratativele austriaco-sovietice care s-au încheiat cu succes la Moscova, vor contribui la refacerea cît mai grabnică a independenței depline a unei Austrii democrate și la întărirea relațiilor de prietenie dintre popoarele noastre spre binele păcii și securității în Europa.

*

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite textul telegramei adresate la 26 aprilie de V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., d-lui Leopold Figl, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Austriace:

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Austriei și a restabilirii Republicii Austriace, primiți, domnule ministru, felicitările mele cordiale și urarea pentru poporul austriac de a-și înfăptui cît mai grabnic aspirațiile sale naționale — încheierea neîntîrziată a Tratatului de stat care să asigure dezvoltarea liberă și independența a statului austriac democrat și iubitor de pace.

Presa internațională despre rezultatele conferinței de la Bandung

PEKIN 27 (Agerpres). — China Nouă: Ziarul „Jenminjibao" a publicat un articol semnat de Kun Iuan, care scrie că succesul conferinței de la Bandung va contribui la realizarea năzuinței comune a popoarelor Africii și Asiei spre dezvoltarea comerțului și a colaborării economice dintre aceste țări.

„Dezvoltarea comerțului normal și întărirea legăturilor economice, scrie autorul articolului, constituie năzuința comună nu numai a Chinei, Indiei și Indoneziei, ci și a majorității guvernelor și popoarelor din țările Asiei și Africii".

„Politica de „embargo" dusă de imperialiștii americani, subliniază Kun Iuan, împiedică comerțul internațional normal. Din ce în ce mai mulți oameni din țările Asiei și Africii recunosc că amestecul străin și restricțiile artificiale constituie cauza principală a împiedicării legăturilor lor economice tradiționale. Ele cer din ce în ce mai răspicat lichidarea piedicilor artificiale și reluarea comerțului internațional normal, precum și a relațiilor internaționale normale.

Conferința țărilor Asiei și Africii a reflectat năzuința comună a popoarelor țărilor Asiei și Africii spre pace, independență națională, prietenie și colaborare între ele".

*

BANDUNG 27 (Agerpres). — China nouă transmite:

Presa indoneziană salută realizările conferinței țărilor Asiei și Africii ca pe un succes în lupta pentru slăbirea încordării internaționale.

Intr-un editorial intitulat „Succes", ziarul „Sulu Indonezia" scrie: „Rezoluțiile conferinței de la Bandung cu privire la problemele politice, economice și culturale sînt o mare victorie. In afară de faptul că aceste rezoluții corespund în multe puncte de vedere principiilor Cartei Organizației Națiunilor Unite, scrie ziarul, conferința a rezolvat multe din problemele pe care nici Organizația Națiunilor Unite nu le-a putut rezolva.

Ziarul „Merdeka" scrie că realizările conferinței sînt o contribuție a popoarelor asiatice și africane la pacea mondială. Rezultatul cel mai important al conferinței, continuă ziarul, îl constituie eforturile depuse pentru slăbirea încordării internaționale.

*

PEKIN 27 (Agerpres). — China nouă: Presa indiană continuă să publice ample articole consacrate conferinței țărilor asiatice și africane, care și-a încheiat lucrările la Bandung.

Ziarul „Indian Express" scrie că cea mai importantă realizare a conferinței de la Bandung a fost aceea că „țările din Africa și Asia au căutat și au găsit un mod de exprimare comun".

Ziarul subliniază că comunicatul conferinței a dezamăgit probabil numai pe ursitoarele care au prevestit eșecul conferinței. Ziarul adaugă că încercările de a semăna discordie între participanții la conferința de la Bandung au eșuat lamentabil. Toate țările reprezentate și-au expus punctul de vedere și au acceptat principiile coexistenței pașnice.

Ziarul „Hindustan Times" scrie într-un articol intitulat „Un jurnal politic" că cea mai proastă impresie la conferință a făcut-o Turcia. Cea mai conciliantă și atașată spiritului conferinței a fost China. Ziarul relevă că poate cea mai importantă realizare a conferinței este că a dat popoarelor sensul proporțiilor. Occidentul trebuie să știe acum că nu mai are cuvîntul hotărîtor în treburile mondiale.

Atitudinea guvernului britanic față de propunerile lui Ciu En-lai

LONDRA 27 (Agerpres).

După cum anunță observatorul agenției Reuter, la 26 aprilie cabinetul englez „a aprobat punctul de vedere al ministrului Afacerilor Externe, Harold Mac Millan, care consideră că propunerea Republicii Populare Chineze de a discuta problema situației în regiunea Formoza (Taivan) cu Statele Unite este „un pas însemnat" care poate pune capăt impasului existent de multe luni". Potrivit cuvintelor observatorului, „cercuri deobicei bine informate declară că cabinetul i-a acordat lui Mac Millan dreptul deplin de a folosi căile diplomatice engleze pentru a lămuri propunerile chinezilor în vederea unei încercări de slăbire a încordării în Extremul Orient".

In legătură cu aceasta, observatorul constată că cererea S.U.A. ca la tratative să participe ciankaiștii creează „problema cea mai grea".

Politica Departamentului de Stat aspru criticată în S. U. A.

NEW YORK 27 (Agerpres). — TASS transmite:

Potrivit relatărilor presei, Departamentul de Stat al S.U.A. este aspru criticat de către o serie de oameni politici și de unele organe de presă pentru atitudinea sa negativă față de propunerea lui Ciu En-lai de a se începe tratative între Republica Populară Chineză și Statele Unite în vederea slăbirii încordării în Extremul Orient, mai ales în regiunea Taivanului. Declarația Departamentului de Stat că S.U.A. vor insista asupra participării ciankaiștilor la tratative este calificată ca o refuzare a propunerii.

După cum anunță agenția United Press, senatorul democrat W. George, președintele comisiei senatoriale pentru afacerile externe, a vizitat la 25 aprilie Departamentul de Stat unde a insistat ca S.U.A. să consimtă la convocarea unei „conferințe pentru Extremul Orient cu participarea Chinei, fără să ceară prezența la conferință a Chinei naționaliste (adică a ciankaiștilor N. R.)". După cum arată corespondentul din Washington al ziarului „New York Times", George este sprijinit de senatorii democrați Johnson, Kefauver, Sparkman, senatorul republican Case și alți oameni politici. După cum anunță corespondentul din Washington al agenției United Press senatorul Johnson insistă să se ducă tratative cu participarea „celor mai de seamă reprezentanți oficiali" ai S.U.A.

Declarația lui Dulles

WASHINGTON 27 (Agerpres). — TASS

La 26 aprilie, în cadrul unei conferințe de presă secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a făcut o declarație în care s-a referit la conferința țărilor Asiei și Africii care a avut loc la Bandung, precum și la problema austriacă.

Dulles a căutat să creeze impresia falsă că conferința de la Bandung ar fi justificat speranțele pe care și le-au pus în ea cercurile guvernante din S.U.A. El a încercat să pună la îndoială sinceritatea declarației făcută de delegația Republicii Populare Chineze cu privire la faptul că guvernul chinez este gata să înceapă tratative cu guvernul S.U.A. pentru a discuta problema slăbirii încordării în Extremul Orient și îndeosebi în regiunea Taivanului. Dulles a spus că S.U.A. „intenționează să verifice" sinceritatea acestei propuneri.

Intr-o altă parte a declarației sale Dulles a spus că „cel mai important eveniment din Europa îl constituie propunerile Uniunii Sovietice cu privire la încheierea tratatului de stat cu Austria". In ceea ce privește însă intențiile S.U.A. și hotărîrea lor de a reglementa în sfîrșit problema Austriei și de a acorda Austriei independența, Dulles nu a spus nimic precis în această privință.

TIMPUL PROBABIL pentru zilele de 29-30 aprilie și 1 mai

Vremea se va menține călduroasă și frumoasă la începutul intervalului, cu cer schimbător mai mult senin, exceptînd nordul țării unde va fi mai mult noros și vor cădea precipitații intermitente sub formă de ploaie. Spre sfîrșitul intervalului, cerul se va înnora în sudul țării și se vor produce ploi temporare însoțite pe alocuri și de descărcări electrice. Vînt potrivit, cu intensificări în sudul țării. Temperatura va coborî noaptea între 3 grade și 10 grade, iar ziua maximele vor oscila între 13 și 26 grade.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamente: pe 3 luni, 5 lei, pe 6 luni 10 lei, pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodăriile colective, gospodării agricole de stat și S.M.T.